

असोजभिन्न नयाँ पार्टी घोषणा हुने

कीर्तिपुरका नेवा: राज्य पक्षधर एमालेका अधिकांश नेताहरु सहभागी हुने दावी

कीर्तिपुर सन्देश /

संविधानसभाको निर्वाचनबाट तेस्रो ठूलो दलको रूपमा स्थापित नेकपा (एमाले)का आदिवासी जनजाति र मधेसी नेताहरुले यहि असोज महिना भित्र नयाँ राजनीतिक दल निर्माण गरिने भएको छ ।

एमालेको बैठक समेत बहिस्कार गर्दै आएका आदिवासी जनजाति तथा मधेसी नेताहरुले बनाएको अग्रगामी विचार समूहका अगुवा एवं एमालेका केन्द्रीय सदस्य राजेन्द्र श्रेष्ठले कीर्तिपुर सन्देश साप्ताहिकसंग कुरा गर्दै सो कुरा बताउनु भएको हो ।

एमालेका नेताहरु भन भन एकल जाती, एकल भाषा र एकात्मक राज्यको पक्षमा स्पष्ट रूपमा उभिदै आदिवासी जनजाति, मधेसी तथा राज्यद्वारा बहिस्करणमा पारिएका समुदायको मुक्तिका लागी अगाडी बढ्नै नसक्ने दावी गर्दै अबदेखि वार्ताको पनि कुनै औचित्य समेत नहुने उहाँले बताउनु भएको छ ।

पछिल्लो समयमा एमालेका अग्रगामी विचार समूह अर्थात आदिवासी जनजाति, मधेसी नेताहरुले विघटित संविधानसभाको राज्य पुनर्संरचना तथा राज्य शक्ति बाँडफाँट समितिले तयार गरेको १४ प्रदेश अथवा राज्य पुनर्संरचना आयोगले तयार

गरेको प्रस्तावलाई स्वीकार गर्नुपर्ने, राज्यका हरेक निकायमा समानुपाति प्रतिनिधित्वको ग्यारेन्टी हुनुपर्ने लागयतया ९ बुँदे माग प्रस्तुत गरेको थियो भने सो मागका सम्बन्धमा पार्टीले आधिकारीक रूपमा पत्र पठाउँदा मूल मागलाई बेवास्ता गरि गोलमोटोल भाषा प्रयोग गरेका कारण अबदेखि एमालेसंग सम्वाद समेत बन्द हुने बताउँदै नेता श्रेष्ठले नयाँ राजनीतिक शक्ति निर्माण गर्नुवाहेक अर्को विकल्प नभएको समेत बताउनु भएको हो ।

कीर्तिपुर सन्देश साप्ताहिकसंग कुरा गर्दै उहाँले भन्नु भयो 'अब यहि भाद्र महिना सम्ममा प्रक्रिया पूरा गरि साउन महिना भित्र नयाँ राजनीतिक शक्ति निर्माण हुन्छ ।' कस्तो प्रकृतिको र राजनीतिक पार्टी भन्ने जिज्ञासामा उहाँले भन्नु भयो 'नेपालको संरचना जस्तै संघीय समाजवादी पार्टी वा अरु कुनै नाम राखेर पार्टी गठन हुनेछ । जस्मा नेपालका आदिवासी, जनजाति, मधेसी, मुस्लिम, दलित, खस ब्राह्मण, पीछडीएका क्षेत्रका समुदायलाई समेत समानुपाति प्रतिनिधित्व हुने खालको र नयाँ ढंगको राजनीतिक दल निर्माण गछौं ।'

सो नयाँ राजनीतिक दलको मूल मर्म भनेको जातिय मुक्तिका लागि पहिचानको आधारमा संघीयता र वर्गीय मुक्तिको लागि समाजवाद हुने समेत नेता श्रेष्ठले बताउनु भएको छ । अहिलेसम्मको

सबैभन्दा बैज्ञानिक दर्शन भनेको मार्क्सवाद भएको दावी गर्दै उहाँले मार्क्सवादलाई नं मार्ग प्रदर्शक सिद्धान्त मानेर सो नयाँ राजनीतिक दल निर्माण हुने समेत बताउनु भएको छ ।

नयाँ राजनीतिक शक्ति निर्माणका लागि विभिन्न स साना राजनीतिक दलका नेताहरुसंग पनि वार्ता भइरहेको बताउँदै नेता श्रेष्ठले पहिचानको आधारमा संघीयता सहितको समाजवादलाई स्वीकार गर्ने आम नेपाली जनता नयाँ राजनीतिक शक्तिमा सहभागी हुने समेत बताउनु भयो ।

यसैबीच एमालेका आदिवासी जनजाति मधेसी नेताहरुको अगुवाइमा गठन हुने नयाँ राजनीतिक दलमा कीर्तिपुरका नेवा: स्वायत्त राज्य पक्षधर अधिकांश नेवार कार्यकर्ताहरु पनि जाने सूत्रले दावी गरेको छ । एमालेका ती आदिवासी जनजाति नेताहरुले कीर्तिपुरका पुरानादेखि नयाँ कार्यकर्ताहरुलाई समेत लगातार रूपमा सम्पर्क गर्दै आएको समेत बताइएको छ ।

सो नयाँ राजनीतिक शक्ति अर्थात दल निर्माण भएमा नेवा: राज्य र संघीयताको विरोधमा लागेका कीर्तिपुरका स्थानीय केहि नेता तथा कार्यकर्ता मात्र एमालेमा रहने समेत स्रोतले दावी गरेको छ । नयाँ पार्टी गठन हुनासाथै कीर्तिपुरका एमाले नेता कार्यकर्ताहरुपनि खुलेर लाग्ने समेत बताइएको छ ।

VACANCY

Post : Jobber

Nos : 10

Qualification : Minimum +2 in any discipline

Extra Qualification : Must be expert in word, Excel and Internet Searching & Typing Speed

Salary : NRS 20,000 +

Interested Candidate Can Apply with their hand written application, CV and testimonials

For More Details Contact

Mobiland Investment Pvt.Ltd

Ph 4332057

(Note : Selected Candidates should be taken paid)

मोबिल्याण्ड इन्भेष्टमेन्ट

लगानीको नयाँ क्षेत्र

तपाईं पनि सुन, चाँदी, तामा, पितल, कच्चा तेलको अन्तर्राष्ट्रिय बजार मा सुरक्षित लगानी गरी प्रतिफल पाउन चाहनु हुन्छ भने हामी तपाईंलाई सहयोग गछौं ।

पहिला बुझ्नुहोस, सिक्नुहोस अनि आफूलाई सुरक्षित भए मात्र लगानी गर्नुहोस् ।

विस्तृत जानकारीका लागि

मोबिल्याण्ड इन्भेष्टमेन्ट प्रा.लि.

नयाँबजार, कीर्तिपुर, सम्पर्क फोन : ४३३२०५७

हार्दिक बधाई

यस विद्यालयबाट २०६८ सालको

प्रवेशिका परीक्षामा सम्मिलित

भई विशिष्ट श्रेणी (८९.८६%)मा

उत्तिर्ण हुन सफल छात्र अमित

यादवले स्वास्थ्य, जनसंख्या तथा वातावरण

शिक्षामा रिटोटलिड गराउँदा ४ अंक वृद्धि भई (

९०.३६%) प्रतिशत प्राप्त गरी विद्यालयबाट

सर्वोत्कृष्ट स्थान हासिल गर्न सफल भएकोमा

विद्यालय परिवार हार्दिक बधाई ज्ञापन गर्दछ ।

Amita Yadav

क्रियटिभ एकेडेमी परिवार

नयाँबजार, कीर्तिपुर, नेपाल

फोन-४३३४९२३, ४३३६९०७

कानुनी सल्लाहकार
ज्ञानबहादुर महर्जन
प्रकाशक:
नजरराम महर्जन
 सम्पादक
श्रीकृष्ण महर्जन
 प्रबन्धक
निरजमान सिंह
 काठमाण्डौ जि. प्र. का दर्ता नं. २११ □ २०६७ □ ०६८

व्यवस्थापन
भरत महर्जन, सनम श्रेष्ठ
 फोटो पत्रकार
नविन जोशी
 प्रेस: शर्मीला प्रिन्टर्स, डल्लु, काठमाण्डौ
 कार्यालय: निम्बासी टोल: कीर्तिपुर नपा-३
 फोन नं.: ४३३३००७,
 ९८४९४०९०७७
 kirtipur_sandesh@live.com

सम्पादकीय

एमालेको खतरनाक प्रस्ताव

एमालेले सो पार्टीका आदिवासी जनजाति तथा मधेसी नेताहरूलाई दिएको लिखित जवाफमा संघीयताको सवालमा हेर्दा खेरी सुन्दर तर खतरनाक प्रस्ताव गरेको छ।

सो पार्टीले लिखित रूपमा बहुधार्मिक, बहुसांस्कृतिक र बहुजातिय प्रदेशको रूपमा भनी ७ प्रदेशको प्रस्ताव गरिएको छ जुन यस प्रकार छन् १) किराँत-लिम्बुवान-कोशी प्रदेश, २) मिथिला-भोजपुरा-जनकपुर प्रदेश, ३) ताम्सालिङ-नेवा:-वागमती प्रदेश, ४) मगरात-तमुवान-गण्डक प्रदेश, ५) थारुहट-अवध-लम्बिनी प्रदेश, ६) भेरी-कर्णाली प्रदेश र ७) सेती-महाकाली प्रदेश हो।

यो एमालेको प्रस्ताव भनेको प्रदेशको नाममा भगडा गराउने र पछि फेरी एकल जातिको वर्चस्व कायम गर्ने योजना अनुसार आएको भन्न मिल्छ। जस्तो ताम्सालिङ-नेवा:-वागमती प्रदेशकै कुरा गर्ने हो भने राजनीतिमा चतुर ब्राम्हणवादीहरूले नेवारहरूलाई तामाङको नाम अगाडी राख्ने कुराको विरोध गराउने र तामाङहरूलाई पनि त्यसरी नै उचाल्ने र अन्ततः नेवा: र ताम्सालिङको भगडा भयो भनी वागमती प्रदेश भनी नाम राख्ने र आफूहरूकै पुनः वर्चस्व कायम गर्ने ढंगको खतरनाक खेल खेलेको छ भन्ने कुरा आदिवासी जनजाति, मधेसी तथा राज्य-द्वारा बहिस्करणमा पारिएका समुदायले बुझ्नु जरुरी छ।

कीर्तिपुर नगरपालिका वडा नं.३ भरियापुखुसीमा भीषण आगलागीबाट पीडित परिवारजनलाई चन्दा सहयोग दिनु हुने व्यक्ति, संघ संस्थाहरूको विवरण क्रमसः यस पत्रिका कीर्तिपुर सन्देश साप्ताहिकमा प्रकाशित गर्दै जाने जानकारी गराउन चाहन्छु। (संपादक)

पलिस्या मयजु पुचः-नयाँबजार-
 ३७६२८- नगाया दाजुकिजापि पाखें -
 ३०९४६-
 राराहिल स्कूल-छुगां - १५,४६५-
 हिलटाउन स्कूल-बाघभैरवस्थान-
 १५,०००-
 मंगल उच्च मा.वि.- नयाँबजार-११,९३५-
 गल्लें टोल परिवार-गछें-११,५५५-
 क्वाचो र नवःच - क्वाचो-११,००५-
 कीर्तिपुर बहुउद्देश्यीय सहकारी-११,०००-
 विलिभर्स सहकारी- धल्या - १०,०००-
 सञ्जय महर्जन-हितगाल- १०,०००-
 वसुन्धरा महिला समूह- गछें- ८,०८०-
 समल ढोका परिवार- समल- ७,८०५-
 कुतुसा टोल परिवार- कुतुसा- ७,०६०-
 इसास -कीर्तिपुर -६,३००-
 योग साधना समाज- कीर्तिपुर- ५,००५-
 राजु महर्जन(खड्गमान) नयाँबजार-
 ५,०००-
 किपू बचत तथा ऋण-समल -५,०००-
 कीर्तिपुर मिनीबस व्यवसायी- ५,०००-
 क्रियटिभ एकेडेमी- नगाउँ - ५,०००-
 प्रसस्त जीवन चर्च- कुलेश्वर- ५,०००-
 ग्वाहालि खल- कुतुम्भो किपू-५,०००-
 कुतुको मिसात पाखें-नेपाचा-३,६००-
 रामकृष्ण महर्जन-भरियापुखु-३,०००-
 माइओगवाजापानीजा.स.पा.-३,०००-
 महिमा खड्गी समूह-पाहली- ३,०००-
 गणेशलाल- कुतुम्भो- २,०००-
 रामारण महर्जन- बाहिरीगां- १,५००-
 मनोकान्ति हाँसो क्लब-कीर्तिपुर १७-
 १२५५-
 विजयरत्न बज्राचार्य-सिद्धा -१,०१०-

रु.१०००-राखुहुनेहरू: हिराकाजी
 महर्जन-थाम्बहा, रामकृष्ण धिना-
 नयाँबजार, रत्न वहादुर महर्जन-
 नयाँबजार, दिलावत महर्जन-
 बाहिरीगां, रविन्द्र महर्जन-
 खासीबजार, बुद्धलक्ष्मी बुद्धाचार्य-
 स्वयम्भु, शरण बुद्धाचार्य-स्वयम्भु,
 शरण बुद्धाचार्य-स्वयम्भु,

रु.५०००-सहयोग गर्नुहुनेहरू
 नन्द वहादुर-बल्खु, तःनिन टोल-
 मुक्तिनाथ महर्जन, धनलाल महर्जन,
 तिर्थ महर्जन तासीं, ज्ञानवहादुर
 महर्जन, जिवन महर्जन, रामजन
 महर्जन, राजभाइ महर्जन, दिलिप
 (माइला) महर्जन, लोकमान
 नापित, सानुभाइ महर्जन, तिर्थमान
 महर्जन, बाबुकाजी महर्जन, लन
 वहादुर महर्जन, चाफः टोल-श्याम
 महर्जन, राजभाइ महर्जन,
 दिलकुमार महर्जन, अर्जुन महर्जन,
 मिम वहादुर महर्जन, प्रेमवहादुर
 महर्जन, सिंहद्वः-विनोद महर्जन,
 इन्द्र बज्र बज्राचार्य, जिवन
 बज्राचार्य, नन्दमान महर्जन, अमर
 काजी श्रेष्ठ, सधरत्न बज्राचार्य,
 सूर्यबज्र बज्राचार्य, शारदा
 बज्राचार्य, पानवहादुर महर्जन,
 उतम बज्राचार्य, सप्तराज
 बज्राचार्य-चिलन्चो, रुकमल श्रेष्ठ
 -मानन्दा, सानु महर्जन तःननी-
 रु. ६०००- भरत महर्जन-चाफः रु.
 ५१५०- गौरी शंकर श्रेष्ठ- रु. ५०५
 क्रमशः....

नेवा: राज्य भनेको जातीय राज्य होइन

— नजरराम महर्जन —

२०६२/०६३ को जन-आन्दोलनको माग अनुसार नेपालमा संघिय लोकतान्त्रिक गणतन्त्र नेपालको संविधान निर्माण गर्न संविधान सभाको निर्वाचन सम्पन्न भयो। दुई वर्षको म्याद राखी निर्वाचित भएको संविधान सभाले समयमा संविधान बनाउन नसकेपछि पटक पटक गरी थप २ वर्षको म्याद थप्दा पनि नयाँ संविधान बनाउन सकेन।

नयाँ संविधान बनाउन नसक्नाको कारण मध्ये संघियता र राज्य पुनःसंरचना सम्बन्धमा कुरा नमिलेर संविधान सभा नै भंग भएको थियो। संविधान सभा भंग हुनाको कारण ठूला दलहरू एकले अर्काको शिरमा दोष थुपारेर आफू चोखो बन्न खोजिर हेका छन। काम चलाउ सरकारले सत्ता सञ्चालन गरिर हेको पनि ३ महिना भैसक्यो। मंसिर ७ गते निर्वाचनको घोषणा गरेको थियो। सो निर्वाचन पनि नहुने भैसक्यो। अहिले देश अन्यौलको स्थितिमा छ।

सत्तापक्ष अर्थात् एनेकपा माओवादी र मधेशी मोर्चा पहिचान सहितको प्रदेश दिने पक्षमा रहेका छन भने नेपाली कांग्रेस र नेकपा एमाले पहिचान सहितको प्रदेश दिन तयार छैनन्। कसैले संघियतामा जाँदा देश टुक्रिन्छ भन्छन्। जातिय पहिचान सहितको प्रदेश बनाउँदा जाति जाति विचमा लडाईं हुन्छ भनिरहेका छन। यस प्रकारको अनर्गल विचार व्यक्त गरेर आफ्नो बैचारिक दिवालियापन देखाई रहेका छन्। संघियताको बारेमा नेताहरूले बुझेकै छैनन् कि वा बुझेर पनि अनजान बनिरहेको हो कि भन्ने भान भैरहेको छ।

संघियतामा जानु भनेको देश टुक्राउने होइन। अहिलेको केन्द्रकृत शासन व्यवस्थालाई विकेन्द्रिकरण गर्ने मात्र हो। हिजो पंचायत कालमा पनि त क्षेत्रगत विकासको अवधारणा ल्याई भौगोलिक आधारमा ५ विकास क्षेत्र, १४ अञ्चल र ७५ जिल्ला बनाएकै थियो। खोइ त समान विकास भएको? अहिले पहिचान सहितको प्रदेश मागनुको कारण आफ्नो प्रदेश आफै बनाउँ भन्ने भावनाले हो। नत्र प्रदेश बनाउँदैन विकास हुने भए हिजो पंचायतकालमा क्षेत्रिय विकास किन भएन?

जातिसुकै प्रदेश भएपनि, जुनसुकै नाम दिएपनि त्यो प्रदेश नेपालमै रहने हो। नेपालबाट अलग हुने भनेको होइन। के यो कुरा नेताहरूले थाहा नपाएको हो र? अवश्य थाहा छ तैपनि

जनतालाई दिग्भ्रमित पार्न संघियतामा गयो भने देश टुक्रिन्छ भनेर अनर्गल प्रचार वाजी गरिरहेका छन। यो सरासर गलत हो।

अब रह्यो जातिय राज्य र जातिय पहिचान सहितको राज्य भनेको के हो? जातिय राज्य भनेको त्यो राज्यमा जुन जातिको नामले नामाकरण गरिएको छ, उही जातिको मात्र एकाधिकार हुनु हो। अहिले बन्न लागेको संविधानले त यस्तो एकल जातिको अधिकार त दिएको छैन। कुनै पनि जातिले यस्तो माग गरेको छैन। अनि जातिय पहिचानको कुरा आउँदा संघियता विरोधीहरू देशमा १०१ जाति छन। के देशलाई १०१ टुक्रामा विभाजन गर्ने हो भनेर पनि अनर्गल प्रचारवाजी गरिर हेका छन।

नेवा: राज्यको कुरा आउने वित्तिकै जातिय राज्य भनेर हल्ला गर्नुहुन्छ। नेवा: राज्य भनेको जातिय राज्य होइन। नेवा: भनेको एउटा जात होइन। नेवा: भित्र पनि थुप्रै जातजातिहरू छन। नेवा: भनेको नेपालको पहिचान हो। पहिचानका पाँचवटा आधारहरू छन। १.भाषा २.ऐतिहासिकता ३. जाती ४.संस्कृति ५. भौगोलिक निरन्तरता।

नेवारहरूको आफ्नै भाषा, लिपिहरू छन। नेवारहरूको भाषा नेपालभाषा र नेवारको लिपि रञ्जनालिपिको कारण नेपालले सयुक्त राष्ट्र संघको सदस्यता प्राप्त गर्न सफल भएको कुरा विर्सनु हुँदैन। नेवारहरूले अहिलेको नेवा: प्रदेशमा राज्य संचालन गरेको ऐतिहासिकता छ। नेवारहरूको प्रत्येक जातीको आफ्नै परम्परा र संस्कृति छ। जुन परम्परा र संस्कृतिको कारण विदेशी पर्यटकहरूलाई आकर्षित गरिर हेको छ। सामर्थ्यताको कुरा गर्ने हो भने पनि प्रस्तावित नेवा: राज्य स्थापित भएर संचालन गर्ने सामर्थ्य राख्छ।

नेवा: बाट नेवाल र नेपाल बनेको भन्ने कथनहरू छन। अहिले एक थरिका बाहुन प्रवृत्तिका मानिसहरू पृथ्वी-नारायण शाहले देशलाई एकीकरण गरेर नेपाल नाम राखेको भन्ने भ्रम सिर्जना गरिरहेका छन्। पृथ्वीनारायण शाहभन्दा पहिले देखिनै काठमाडौं उपत्यका लगायत दोलखा चरिकोट सम्मलाई नेपालमण्डल भन्ने गर्थ्यो। पहिले तराईका मानिसहरू काठमाडौं जान लागेको छ भने नेपाल जान लागेको भन्थे। पहाडका मानिसहरू नेपाल भर्ने भन्थे। यसैबाट थाहा पाउनु पर्ने

हो नेवा: राज्य भनेको पहिचान हो। जातिय राज्य होइन।

हामीले नेवा: राज्य किन चाहेका हौ? नेवा: राज्य कस्तो हुन्छ भन्ने सवाल आउँछ। २५० वर्ष पहिलेदेखि उत्पिडनमा परेका नेवारहरूले उत्पिडनबाट मुक्त भएर आफ्नो जाति, भाषा, संस्कृतिको संरक्षणको लागि, नेपाल भन्ने राष्ट्रको नागरिकको हैसियतमा समान हक र अधिकार प्राप्त गर्नको लागि नेवा: राज्य चाहेको हो। अहिले नेपाल बहुभाषी, बहुजातिको देश हो भन्छन्। तर यहाँ खस/बाहुन जातिको एकाधिकार कायम छ। उनीहरूले बोल्ने भाषालाई नेपाली भाषा भनिन्छ। त्यो भाषा विकासको लागि सरकारले विभिन्न संस्था र प्रतिष्ठान गठन गरेर वर्षको करोडौं रूपैया बजेट खर्च गरिरहेको छ। जब कि अरू भाषाहरूलाई अधिकार विहिन बनाउँदै लोपोन्मुख बनाउँदै छ। सरकारी कार्यालयमा खसभाषा (जसलाई नेपालीभाषा भनिएको छ) त्यसको मात्र चल्ति छ। जसले गर्दा अरू भाषा मातृभाषा हुनेहरूले त्यो भाषामा लेख्दा वा बोल्दा त र ट, स, ष र श छुट्याउन नसकेर परीक्षामा कम अंक प्राप्त गर्छ। अरू विषयमा जतिसुकै दखल भएतापनि भाषाको कारण लोकसेवा आयोगमा नाम निकाल्न नसक्ने अवस्था रहि आएको छ। अब भन्नुस एकल जातिय अहिलेको राज्य सत्ता हो कि नेवा: राज्य हुन्छ।

नेवा: राज्यमा तीनवटा भाषा रहने छ। नेपाली भाषा, नेपालभाषा र अंग्रेजी भाषाको मान्यता हुन्छ। तीनवटा भाषा मध्ये कुनै पनि भाषाबाट सरकारी काम काज चल्न सक्छ। यो अवस्थामा नेवा: राज्यलाई एकल जातिय प्रदेश कसरी भन्ने? यो बहुजातिय प्रदेश नै भयो।

नेवा: राज्यमा नेवारहरूको बहुमत छैन भनेर पनि तर्क दिने गर्छन्। अहिले प्रस्तावित नेवा: राज्यमा नेवारहरूको जनसंख्या ४५ प्रतिशत छ। ५५ प्रतिशत अरू जातिहरूको छ। अरूजाति भन्नाले खस, बाहुन, जनजाति, दलित, मुस्लिम, मधेशी सबै जातिहरू गरेर हो। अरू जातिमध्ये कुनै एउटा जातिको मात्र ४५ प्रतिशत पुग्छ? पुग्दैन। अनि नेवार कसरी अल्पमतमा परेको छ त? नेवा: राज्यमा ४५ प्रतिशत नेवारले अवसर पाउँछ भने बाँकि ५५ प्रतिशत त अरू जातिको भागमा जान्छ अनि कसरी एकल जातिय प्रदेश हुन्छ? नेवा: र

जस्य हुँदैमा अरू जातिलाई त्यो प्रदेशबाट निकाल्ने होइन। अहिले जसरी बसिरहनु भएको छ त्यस्तै गरी बसिरहन पाइन्छ। मात्र यति फरक हुन्छ कि अधिकार विहिन भएर बसेका नेवारहरूले आफ्नो भाषा र साहित्य विकासको लागि केही गर्ने अवसर पाउन सक्छन। मातृभाषामा लेख पढ गर्न पाइने छ। सरकारी नोकरीमा पनि अवसर पाउनेछ। अधिकार विहिन जस्तो भएर बसेकाहरूले केही अवसर पाउन लागेकोमा अरूले किन विरोध गर्ने? नेवा: राज्यको विरोध गर्नेहरू त शोषक, उत्पिडक र आफैमात्र खाउँ आफैमात्र लगाउँ भन्ने मानसिकताले ग्रसित भएको देखिन्छ।

नेवा: राज्यमा नेवारले मात्र उम्मेदवार हुन पाउने भन्ने छैन। उम्मेदवार जो पनि हुन सक्छ। चुनाव जितेर जुनसुकै जातिको पनि मुख्यमन्त्री बन्न सक्छ। अनि यस्तो अवस्थामा नेवा: राज्य कसरी जातिय राज्य हुन्छ?

०४६ सालको जनआन्दोलन पछिको पहिलो आम चुनावमा कम्युनिष्ट पार्टीले चुनाव जित्यो भने ६० वर्षभन्दा माथिकालाई मार्छ। आफ्नो नीजि सम्पत्ति हुँदैन, सबै सरकारी सम्पत्ति हुन्छ। लोभे स्वास्नी एकै ठाउँमा सधैं बसिरहन पाइँदैन भनेर विभिन्न थरिका आरोप लगाइएको थियो। कम्युनिष्ट पार्टीको आमसभामा धेरै समय यो आरोपको खण्डन गर्नमै केन्द्रित हुनुपर्थ्यो। जब जनता यो अनर्गल प्रचारबाट मुक्त भयो। कम्युनिष्ट पार्टीहरूले बहुमत ल्याए। कम्युनिष्ट पार्टीहरू नै एकापसमा मिल्न नसकेको अर्कै कुरा हो।

अहिलेको यो एकल जातिय पहिचान, एकल जातिय प्रदेश भन्ने बारेमा जब जनताले बुझ्ने छ देशलाई पहिचान सहितको संघियतामा जान कसैले रोक्न सक्दैनन्। अहिले प्रायःजसो ठूलठूला पार्टीका नेताहरू बाहुन नै छ। शदियौदेखि हालीमुहाली गरेर आइरहेकाहरूले आफ्नो हालीमुहाली नहुने देखिएपछि यो अनर्गल प्रचारवाजी मात्र गरेका हुन्।

त्यसैले आदिवासी, जनजाति, दलित, मुस्लिम र मधेशी सबैले कुरा बुझेर एकता प्रदर्शन गर्न सकेमा ३० प्रतिशतको अल्पमतले ७० प्रतिशत बहुमतमाथि गरिरहेको शासन व्यवस्थाको अन्त्य हुनेछ। अनिमात्र देशमा द्रुतगतिले विकास निर्माणको काम हुनेछ।

हार्दिक श्रद्धाञ्जली

मेरा प्रातःस्मरणीय जहान / हाम्रा प्रातःस्मरणीय आमा
अष्टमाया महर्जनको यही भाद्र १४ गते ७९ वर्षको
उमेरमा असामयिक निधन भएको आज सातवां दिनको
पुण्यतिथिमा दिवंगत आत्माको चिरशान्तिको कामना
गर्दै हार्दिक श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं ।

स्व. अष्टमाया महर्जन

जन्म- ने.सं.१०५३ मार्ग शुक्लपक्ष अष्टमी

मृत्यु- ने.सं.११३२ अनलाथ्व चह्र विहिवार

पति- द्वारिका महर्जन

छोरा/ बुहारी- राजु महर्जन/मथुरा महर्जन

छोरा/बुहारी- महेश महर्जन/ पार्वती महर्जन

नातिनी/ज्वाई- राज्यलक्ष्मी महर्जन/
जनक महर्जन

नातिनी/ज्वाई- सजना महर्जन/
मवेश श्रेष्ठ

नातिनीहरू- रसिला महर्जन, रश्मि महर्जन,

पवित्रा महर्जन, प्रतिसा महर्जन

नाति- प्रज्ज्वल महर्जन

पनाति- एरोन महर्जन

छोरी/ज्वाई- सूर्यमाया महर्जन/
जगतवहादुर महर्जन

नाति/बुहारी- सबिन्द्र महर्जन/विद्या श्रेष्ठ

नाति/बुहारी- सचिन्द्र महर्जन/रिहा श्रेष्ठ

नातिनी/ज्वाई- सरीता महर्जन/दिनेश
नकर्मि

नातिनी/ज्वाई- सवीता महर्जन/ नविन
महर्जन

नातिनी - सचिना महर्जन

पनातीहरू- दिपशन नकर्मि, श्रीनीश
महर्जन, रक्षा महर्जन, सुप्रज महर्जन

बिचा: हायेका

जिमि चिरीमां (चमा) अष्टमाया महर्जनया थ्वहे ने.सं. ११३२
अनलाथ्व चह्रे विहिवार (भाद्र १४ गते) न्हय्गुदं (७९)या बैशय
आकाभाकां मदुगु थौं न्हयय्नुमाया (७ औं दिन) पुण्यतिथिइ
मदुम्ह चमाया आत्माया चिरशान्तिया कामनायासैं सुखावती
भुवनय् बास लायमा धका: हार्दिक श्रद्धाञ्जली अर्पण यासैं थ्व
दुःखया इलय् शोकसन्तप्त परिवारजनपिन्सं नुग:ची फयमा:
धका: बिचा: हायेका च्वना ।

स्व. अष्टमाया महर्जन

जन्म- ने.सं.१०५३ मार्ग शुक्लपक्ष अष्टमी

मृत्यु- ने.सं.११३२ अनलाथ्व चह्र विहिवार

काय्चा/भौ-नरहरि महर्जन/लक्ष्मी महर्जन

छय्/छय् भौ- सुभाष महर्जन/नीरा महर्जन

छुई - स्वर्णिम महर्जन

काय्चा/भौ- नजरराम महर्जन/कृष्णदेवी महर्जन

छय्/छय् भौ- निरज मान सिंह महर्जन/शर्मिला प्रधान महर्जन

छुई -निशान्त मान महर्जन

म्ह्याय्चा/जिलाजं- पार्वती महर्जन/नन्दवहादुर महर्जन

म्ह्याय्चा/- दुर्कुमारी महर्जन

म्ह्याय्चा/जिलाजं- कमला महर्जन/ प्रा.डा.शिवशरण

सकल महर्जन परिवार, पाँगा धुसि

नेपाली भाषाको माध्यमबाट नेपालभाषा सिकौं

नेपालभाषा

नेपाली भाषा

ल्या: खायेगु- गन्ति
छपु चुरोट -एउटा चुरोट
छपु कथि- एउटा लटिठ
छपू खिप:- एउटा डोरी
छग: मुस्या -एउटा भटमास
छग: स्याउ -एउटा स्याउ
छग: बाकस- छग: बाकस
छपा: मरि- एउटा रोटी
छपा: खापा - एउटा ढोका
छपा: कमिज -एउटा कमिज
छपा: मत -एउटा बत्ती
छपा सिमा - एउटा रुख
छफ्व: स्वाँ - एउटा फुल
छचाक: - एउटा घेरो
छपा लाकां- एउटा जुता
छजु लाकां -एक जोर जुता
छपा खापा- एउटा ढोका
छजु खापा- एक जोर ढोका
छपा तुति -एउटा खुट्टा
छज्व: तुति - एकजोर खुट्टा
छपा मोजा- एउटा मोजा
छजु मोजा- एक जोर मोजा
छग: ख्यैय् -एउटा अण्डा
छपा: ख्यैय् - एउटा अण्डा
छफुति ल:- एक थोपा पानी
छपे जा - एक गाँस भात
छता खँ - एउटा कुरा
छक: - एकपल्ट/एकचोटी
छखा: छै - एउटा घर

छपा: मरि -एउटा रोटी
छकू मरि -एक टुक्रा रोटी
छकू काप:- एक टुक्रा कपडा
छपा: न्हाय्कं-एउटा ऐना
छकू न्हाय्कं- एक टुक्रा ऐना
छग: - एउटा
बाग: - आधा
छगू/छि - एक -१
निगू/नसि - दुई-२
स्वंगू/स्व -तीन-३
प्यंगू/पि -चार-४
न्यागू/न्या - ५
खुगू/खु - ६
न्हयगू/न्हस - ७
च्यागू/ च्या - ८
गुगू/ गू - ९
भिगू/ सान्द - १०
भिंछगू /एघार - ११
भिंनिगू/ बारह - १२
भिंस्वंगू / तेरह - १३
भिंप्यंगू / चौध - १४
भिंन्यागू / पन्द्रह- १५
भिंखुगू / सोरह - १६
भिंन्हयगू/ सत्र - १७
भिंच्यागू / अठारह- १८
भिंंगुगू / उन्नाइस- १९
नीगू / बीस - २०
स्वीगू / तीस - ३०
पीगू / चालीस - ४०

आई.सी.सी. वर्ल्ड क्रिकेट लिग प्रतियोगिता-४ हुँदै

नवीन महर्जन

नेपाल सहित डेनमार्क, अमेरिका, तान्जानिया, सिंगापुर र आयोजक मलेसिया गरी ६ राष्ट्र सम्मिलित आई.सी.सी. वर्ल्ड क्रिकेट लिग डिभिजन-४ मलेसियामा सञ्चालन भैरहेको छ। नेपाली टिम यस डिभिजन लिग-४ मा उत्कृष्ट प्रदर्शन गरी डिभिजन ३ र २ पार गर्दै सन् २०१५ को विश्वकप खेल्ने लक्ष्य सहित सहभागिता जनाइरहेको छ।

यस प्रतियोगिताको उत्कृष्ट दुई टिम डिभिजन-३ मा जाने छ भने अन्तिम दुई टिम रेलिगेशनमा परी डिभिजन-५ मा फर्ने छ। भने बाँकि टिम सो डिभिजन-४ मा कायम रहने प्रावधान रहेको छ। यस डिभिजन-४ मा सम्मिलित टिमको कुरा गर्ने हो भने डेनमार्क टिम डिभिजन -३ को रेलिगेशनमा परी

डिभिजन -४ मा फरेको हो तसर्थ यो टिम अवश्य बलियो हुनेछ।

त्यसैगरी डिभिजन -५ मा उत्कृष्ट प्रदर्शन गरी माथी उक्लेको सिंगापुर र मलेसिया हो। बाँकि टिम यसै डिभिजनको थियो। तसर्थ नेपालले ४ टिमलाई पछि पारी अर्को खेल खेल्नु पर्नेछ।

नेपालले क्रिकेट यात्रा शुरु गरेको १६ वर्ष भैसकेको छ। सन् २०१० मा काठमाण्डौं भएको डिभिजन -५ मा खेले नेपाली डिभिजन-४ मा अमेरिका सँगै उक्लिएको थियो। त्यसै वर्ष इटालीमा सम्पन्न डिभिजन -४ को प्रतियोगितामा २ हार बेहोरेर नेपाल यसै डिभिजन -४ मा चित्त बुझाउन बाध्य भएको थियो।

यस आईसीसी वर्ल्ड क्रिकेट लिग डिभिजन-४ अन्तर्गत नेपालको पहिलो खेल गत भदौ १८ गते सिंगापुरसँग भएको थियो। सिंगापुरले पहिले बैटिंग गरि ११२ रनको लक्ष्य पाएको नेपालले २४.५ ओभरमा ५ विकेट गुमाई लक्ष्य हासिल गरेको थियो।

नेपालको दोस्रो खेल गत भदौ १९ गते तान्जानिया सँग भएको थियो। तान्जानियाले ३१.४ ओभरमा सबै विकेट गिराएर ८२ रनमात्र बनाउन सफल भएको थियो। नेपालले ८३ रनको लक्ष्य २ विकेटको क्षतिमा १९.२ ओभरमै लक्ष्य हासिल गरेको थियो। यो नेपालको दोस्रो जित हो। २१ गते मलेसियासँग, भदौ २२ गते अमेरिकासँग र अन्तिम खेल भदौ २४ गते आइतवार डेनमार्कसँग हुने कार्यक्रम रहेको छ।

नेपालले यु-१९ विश्वकप क्रिकेटको प्रदर्शनलाई भुलेर सो अन्तर्राष्ट्रिय प्रतियोगितालाई आत्मसाथ गरी नयाँ जोशकासाथ अनुभवी सिनियोर र जुनियोर खेलाडिहरूको फ्यूजनले अवश्य सकारात्मक खेल खेल्ने आशा गरौं।

“सी” डिभिजन लिग फुटबल प्रारम्भ

आज भाद्र २० गते बुधवारदेखि नेपाल फुटबल संघको आयोजनामा र रेडबुलको प्रायोजनमा रेडबुल सी डिभिजन लिग फुटबल-२०६९ एन्फा टेक्निकल सेन्टर, च्यासलमा शुरु

हुँदैछ। यो प्रतियोगिता आजबाट प्रारम्भ भई असोज ३ गते सम्पन्न हुने कार्यक्रम रहेको छ। सी डिभिजन लिग खेल्ने १३ टिमले यसमा सहभागिता जनाइरहेको छ। जस्मा हालै मात्र कीर्तिपुरबाट सम्बन्ध प्राप्त ब्वाईज स्पोर्ट्स क्लब पनि रहेको छ। कीर्तिपुर का युवाहरू नयाँ जोशका साथ यस प्रतियोगिताको पर्खाईमा रहेका छन्। नियमित रुपमा प्रशिक्षणमा खटिएका छन्।

यस सी डिभिजन लिगमा प्रथम हुने टिमले रु.२ लाख नगद पुरस्कार साथै बी डिभिजनमा उक्लीने प्रावधान रहेको छ भने उपविजेताले रु १ लाख नगद पुरस्कार पाउने छ। अन्तिम दुई (२) टिम रेलिगेशनमा पर्ने व्यवस्था गरिएको छ।

स्मरणरहोस् यस सी डिभिजन लिग फुटबलको उद्घाटन खेल कीर्तिपुरबाट सहभागी टिम ब्वाईज स्पोर्ट्स क्लब र खुमलटार टिम बिच आज बिहान ८ बजे हुने कार्यक्रम रहेको छ। साथै कीर्तिपुरवासीलाई आर्थिक, भौतिक र नैतिकरूपले समर्थन गर्नको लागि अपिल गर्न चाहन्छु।

लँ च्वना दिसँ

जनकवि दुर्गा लाल श्रेष्ठया च्वसाय् गुज्जे मालाकारया लसय् नेवा: म्ये म्यूजिक भिडियो “भी नेवा:” मंगल उच्च मा.वि. किपूया स्वर्ण जयन्तिया लसताय् थ्वहे ला दुने पिथने त्यंगु दु। पिकाक: मंगल उच्च मा.वि, किपू -३

हार्दिक श्रद्धाञ्जली

नयाँबजार क्लबका आजिवन सदस्य तथा नयाँबजार बचत तथा ऋण सहकारी संस्थाका संस्थापक सदस्य श्री जितलाल महर्जन JL का पुज्यनिय माता न्हूछेमाया महर्जनको २०६९ श्रावण ५ गते शुक्रवार असामयिक निधन भएकोले दिवांगत आत्माको चिरशान्तिको कामना गर्दै हार्दिक श्रद्धाञ्जली व्यक्त गर्दछौं।

मदुम्ह न्हूछे माया महर्जन

बूगु दि: १९९३ बैशाख

मदुगु दि: २०६९ श्रावण ५ गते

नयाँबजार क्लब

तथा नयाँबजार बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि.

नयाँबजार, कीर्तिपुर

जरुरी सूचना

नयाँबजार क्लबको साधारणसभा तथा नयाँ कार्य समिति चयन गर्नुपर्ने भएकोले यस क्लबका सदस्यहरूले नविकरण तथा नयाँ सदस्यता वितरण भैरहेकोले यो सूचना प्रकाशित भएको ३५ दिनभित्र क्लबमा सम्पर्क राख्नु हुन अनुरोध गर्दछौं।

सम्पर्क

अध्यक्ष:-नविन जोशी-९८४१२४५०१६

सचिव:- विकुलाल महर्जन-९८४१२६७५७५

कोषाध्यक्ष:-प्रल्हाद महर्जन-९८४१७४१५६२

नयाँबजार क्लब

नयाँबजार, कीर्तिपुर

थुनुवाको डायरी-५७-

२०६७/०८/२८ मंगलबार उनासतरी दिन

आज विहान ४.४५ बजे मेरो निन्द्रा खुल्यो। नित्यकर्म गरी कोठामा आएँ। एक गिलास कफी बनाएर पिएँ। ५ बज्यो लाइन गयो। लाइन जाने बित्तिकै कोठामा रहेको मेरो इमरजेन्सी लाइट बल्यो। म डायरी लेख्न थालें।

हिजो छोरा बहारी भेटेदेखि मेरो मन अलि आनन्दित भयो। कविताले मेरो पक्षमै बोल्छु भनेकी थिइन रे। अर्को कुरा मेरो मनबाट बच्चाहरूप्रतिको मोहभंग भैसक्यो। जे पर्ला, पर्ला, जे भोग्नु परेपनि भोग्न मन दह्रो बनाइसकेको छु। हिजो यहाँबाट दुई जना केटाहरू ज्यानकेसबाट सफाई पाएर बाहिर गए। उनीहरू यहाँ दश महिना बसिसकेका थिए। तैपनि उनीहरू एकदम हर्षित भएर सबैसँग हात मिलाएर गए। म त यहाँ आएको भर्खर तीन महिना भयो।

हिजो दुई वजे अदालत जाँदा भाइ नित्यमान भेटभयो। उसँग कुराकानी भयो। उसले भन्यो, “दिनदशाले गर्दा मात्र दाइ जेलमा बस्नु परेको हो। नत्र मुद्दा चलाउनु पर्ने मुद्दे होइन। अस्त १७ नं बाटनै छुट्छ भन्नालेको सक्कली मिशील नपुगेर मात्र हो। अबको पाली १७ नं बाट छुट्नु हुन्छहोला। त्यस्तै डा. शिवशरणसँग कुरा गर्ने। स्कूलका शिक्षकहरू हाम्रो विपक्षमा लागे भन्ने सुनेको छु के हो भनेर सोध्दा उहाँले भन्नुभयो, “त्यस्तो केही कुरा छैन। नजरराम सरले त्यस्तो गरेको होला भन्ने हामीलाई विश्वास लाग्दैन भन्नु भएको छ।”

फेरि वकिल मदन रेग्मीसँग सोधें। उहाँले भन्नुभयो, “यो कुनै खास मुद्दे होइन। कुनै प्रमाण छैन। कसैको उजुरीको भरमा कारवाही गर्न पाइन्छ र ? तपाईंले सफाई पाउनु हुन्छ। धन्दा नमान्नुस्।” अर्को वकिल इन्द्र खरेलसँग भेटभयो। मैले उहाँसँग सोधें, “वकिल साहेव, मलाई ६ वर्षदेखि १० वर्षसम्म कैद हुन्छ भन्छन के त्यस्तै हुन्छ र ?”

“होइन त्यो त सरकारी वकिलले दावी गरेको हो। विपक्षीले त हदैसम्मको माग दावी गर्छ। उसले दावी गर्दैमा हुन्छ र ? उसको दावी अनुसार तपाईंको केस जबरजस्ती करणी उद्योग नै होइन। जाहेरीवालीको कुरामा नै फरक देखिसकेको छु।

त्यसैले जसले जे भनेपनि तपाईं चिन्ता नलिनुस्। अरू केही दिन बस्नुप्यो भनेर गाह्रो नमान्नुस्। अँ हिजो बारा जिल्लाको अच्युत मैनाली र लक्ष्मी उप्रेती हाम्रो अफिसमा आउनु भएको थियो। उहाँहरूलाई पनि चिन्ता लिनु पर्दैन भनेर पठाएँ।” समग्र रूपमा हिजोको कुराले मलाई आनन्दित पायो। विहान ६ बजे बाहिर घुम्न गएँ।

आज अलि चिसो चिसो छ। किन नहुने अरूबेला भए ११/१२ बजेसम्म कुहिरोले ढाकिरहन्थ्यो। तर अहिले त्यस्तो जाडो छैन। यसपाली अहिलेसम्म मैले खासै जाडो महसुस गरेको छैन। आधाघण्टा घुमँ तैपनि अलिकति पनि जिउ तातेन वरु म थाकें। कोठामा आएर एकछिन आराम गरें। ओमशान्तिमा उपस्थित हुने सूचना दियो गएँ। आजको मुर लीको सार-हामीले कुनै कुराको चिन्ता लिनु हुँदैन। चिन्ताले हामीलाई दुःखी बनाउँछ। त्यसैले शिवबाबाको ध्यान गरेर हामी तमोगुणबाट सतोगुणमा जानुप्यो। आफूले पनि मुरली पढ्ने अरूलाई पनि पढाउने गर्नु पर्दछ।”

१०.१५ मा खाना खाएर कृष्णाको प्रतिक्षामा बसेकोछु। मेरो सामान दिएर पठाउनु भनेर हिजो निरजलाई भनेको थिएँ। उनी आइन भने धेरै कुरा सम्झाउनु पर्छ। तर आज कीर्तिपुरमा छवयला भू पाँगामा अष्टमी जात्रा त्यसैले नआउन पनि सक्छ। आएपनि ठिकै छ नआए पनि ठिकै छ किन चिन्ता लिने ? अब मैले कुनै किसिमको चिन्ता नलिने विचार गरिसकेको छु।

आज अदालतमा जानु छ। हाजिरी गर्नुछ। आज एकदिन त मसँग संजय लामा हुनेछ। भोलिदेखि म एकै हुनेछु। सबै खर्च मैले व्यहोर्नु पर्नेछ। उसको त जाहेरीवालाले होइन भनिसकेको छ। अब एक महिनामा ऊ छुट्नेछ। म कहिले छुट्ने होला ?

११.३० मा माईकबाट मेरो नाम बोलायो। श्रीमती आएको होला भनेर गएको त साँच्चिकै रहेछ। उनको साथमा अरू कोही साथी आएको छ कि भनेर हेरें। होइन उनी एकै आएकी रहिछिन।

उनको बहादुरीपना देखेर म हर्षित भएँ। मानिस परिस्थितिको दासी हो। परिस्थितिले मानिसलाई जे पनि गर्न बाध्य तुल्याउँछ। उनीसित कुराकानी भयो। मलाई सजाय भयोभने मभन्दा पहिले उनी नै मर्नेछिनजस्तो लाग्छ। “तपाईंलाई तीन चार वर्षको जेल सजाय भयोभने हामी दुईजनाको विछोड पनि हुनसक्छ। तपाईं पहिले मर्नु हुन्छ।” कुराकानीकै क्रममा उनले भनिन्, “निरजलाई पैसाको अभाव छ कि भनेर वीरगंजबाट उसको साथी सन्तोषले एक लाख रुपैयाँ पठाई दिएको छ।”

म जेल परेपछि श्रीमती र छोरा धेरै चलाख भैसकेका रहेछन। उनले मेरो लुगाहरू र खानेकुरा ल्याई भनेर पठाएँ।” समग्र रूपमा हिजोको कुराले मलाई आनन्दित पायो। विहान ६ बजे बाहिर घुम्न गएँ।

म जेल परेपछि श्रीमती र छोरा धेरै चलाख भैसकेका रहेछन। उनले मेरो लुगाहरू र खानेकुरा ल्याई भनेर पठाएँ।” समग्र रूपमा हिजोको कुराले मलाई आनन्दित पायो। विहान ६ बजे बाहिर घुम्न गएँ।

प्रतिक्षामा बसिरहें। मेरो नाम बोलाएन। बाहिर गएँ।

आज संजय जानु नपर्ने भयो रे। ३.३० बजे बल्ल मलाई अदालत लग्यो। म अदालत पुग्दा सवीताको वयान भैरहेको थियो। उनले सानो स्वरले बोलेकीले के के बोलिन मैले सुन्दै सुनिन। पछि वकिलसँग सोध्दा भन्यो, “जे सिकाएर ल्याएको थियो। त्यही बोलिन।”

आज अनिशाको पनि वयान सकियो। भोलि उपस्थित हुने गरी अदालतबाट फर्क्यौँ। साँझ खाना खाएर कोठामा आएँ। कोठामा हतियार नाईके दाइ र अरूहरू बसेर गफ गरिरहेका थिए।

आज अदालतमा के भयो भनेर सोध्यो। मैले सबै कुरा बताइ दिएँ। हतियार नाईके दाइले भन्नुभयो, “यो देशको कानून खतम छ। हो होइन छानबिनै नगरी कसैको जाहेरीको भरमा थुन्न ल्याइहाल्छ। सेन्ट्रल जेलमा एकजना केटो छ। लोग्ने र बालबच्चा भएकीसँग लागेछ। केटीको लोग्ने कतार गएको थियो। लोग्ने कतार छउजेल केटीले त्यो केटासँग मस्ती गरी। लोग्ने फर्कने समय हुँदा केटाले उनकी छ वर्षकी छोरीलाई जबरजस्ती गर्न लागेको भनेर जाहेरी दिइन। प्रहरीले त्यो केटालाई समातेर मुद्दा चलायो। अदालतले सात वर्षको सजाय सुनायो। अहिले बुवालाई यहाँ देखेर मेरो आँखाबाट आँशु झर्छ। यस्तो डायबिटिज रोगीलाई त्यस्तो आरोपमा थुन्न ल्याएको छ। यो सरासर गलत भयो।”

आठ बजे ओमशान्ति गएँ। मुर ली सुनेर आएँ। त्यहाँ पनि मुरारी भाइले नेपालको कानून अनुसार जाहेरीमात्र दिएपनि छ महिनाको कैद सजाय हन्छ भन्यो। मेरो मन गोलमाल भयो। कोठामा आएँ। निद्रै लागेन। दशवजे बाहिर गएँ। आकाशमा हेरें। चन्द्रमा चम्किरहेको छ। टाँग टाँग दशघण्टी हानेको आवाज आयो। म कोठामा आएर निदाउने असफल प्रयास गर्दैछु।

२०६७/०८/२९ बुधवार १३ डिसेम्बर २०१० सतरी दिन

आज ४.२० मा आँखा खुल्यो। ज्याकेट लगाएर बाहिर गएँ। ओहो! बाहिर त कस्तो चिसो हावा चलिरहेको छ। जाडोको अनुभूति मलाई आजै भएको छ। ट्वाइलेटबाट आएर मुख धोएँ। आकाश मेरो मनजस्तै कालो नीलो छ। जून तारा केही पनि देखिदैन। कुहिरोले ढाकेको होला। कोठामा आएँ।

म यहाँ आएको आज सतरी दिन भैसक्यो। अझ कति दिन बस्नु पर्ने होला। अतितको यादले मेरो मनलाई झकझकाइ दियो। मैले कस्तो सोचेको थिएँ। आज कस्तो भयो। मानिसहरूको नाता आफ्नो रगत मात्रै आफ्नो हुँदोरहेछ। अर्काको र

गत आफ्नो कहिल्यै हुन सक्दैन। मैले भावनात्मक रूपले छोरी मानेर माया स्नेह दिइराखेकाहरूले नै मेरो जीवन बर्बाद गर्न खोज्दैछ।

यो कस्तो विडम्बना। उनीहरूले आरोप लगाएकोजस्तो मैले केही गर न्छैन। उनीहरूलाई त्यस्तो कुनै दुर्व्यवहार गरेको थिएन। मात्र यति हो कि उनीहरू केटा साथी लिएर हिँडेपछि अब तिमीहरूलाई यो घर मा राखिन निस्किए जाउ भनेको थिएँ।

उनीहरूको प्रेममा धक्का लाग्ने भएपछि उनीहरूको स्वार्थ पूरा नहुने देखेपछि उनीहरूले मेरो माया स्नेह सबै चटकै बिसिर्दिए। प्रेम अन्धो हुन्छ भन्छन साँच्चिकै रहेछ अहिले मैले अनुभूति गरें।

मेरो जिन्दगीको अभिशाप नै हो जस जसलाई मैले सहयोग गरें, माया गरें उनीहरूले नै मबाट टाढा हुन खोजे, अझ एउटा सानो कुरालाई ठूलो बनाएर मसँग टाढा हुन्छन्। मसँग बदला लिन पनि खोज्छन।

यी बच्चाहरूले आफ्नो प्रेममा धक्का लाग्ने देखेपछि ममाथि यस्तो झूठो लाञ्छना लगाएर मेरो जीवननै बर्बाद गरिदिए। मेरो इज्जत, प्रतिष्ठा, धन र समय सबै बर्बाद गरि दिए। मैले त यी सबै सहि रहेको छु। सहन नसक्नेहरू मानसिक रोगी भएका छन।

हिजो डाँडामा बसेर चुरोटको धुवाँ फ्याकँदै थिएँ। त्यहिँ एकजना केटा पनि चुरोट पिउँदै जेलको पश्चिमतिर हेरेर भन्दै थियो, “म यस जेलमा आउँदा यी यतिका घरहरू नै थिएन। अहिले हेर्दाहेर्दै कति घरहरू बनिसके। यी घरहरू देख्दा आफ्नो घरको याद आउँछ। वरू यी घरहरू नदेखिने भए हुन्थ्यो।”

“तपाईं के केसमा आउनु भएको ? यहाँ आउनु भएको कति वर्ष भयो ?” मैले सोधें।

“के भनू अंकल, एउटा सानो कुरामा एकजनासँग भनाभन भयो। पछि हातहालाहाल भयो। कस्सेर एक बक हानेको भुत्तुकै भएछ। वीसवर्षको जेल सजाय दियो। म यहाँ साढे दश वर्ष बसिसकेको छु। यसपाली सरकारले आधा सजाय माफ दिएन। त्यसैले छुट्न पाइन। दश वर्ष बस्दा मलाई त्यति पिडा कहिल्यै भएन। आधा सजाय माफ नदिएपछि यो पाँच महिना बस्दा असह्य भयो। मर्न पाउने भए मर्थे। के बाँच्नेजस्तो लागीसक्यो।”

उसको पिडाले मलाई पनि दुःखीत बनायो। मैले भनँ, “चिन्ता नलेउ बाबु, यो काम चलाउ सरकार हो। अब वैशाखमा फिफ्टी दिन्छ होला। धैर्य गर। बाहिर गएर राम्रो काम गरेर यो दशवर्षको क्षतिपूर्ति गर्नुपर्दछ।”

ती केटाले मलाई कति विश्वास गरेर आफ्नो मनको पिडा पोख्यो। मनको पिडा पोख्नु पर्छ अनि मात्र मन

हलुका हुन्छ। पिडालाई मनमै लुकाइ राख्यो भने मानसिक रोगी हुन्छ।

५.४५ बजे नम्बर खुल्यो। म बाहिर घुम्न गएँ। आज आधाघण्टा घुम्दा नै म थाकें। मेरो दुईटै घुँडा दुख्यो। एकछिन आराम गरेर होटलमा चिया खान गएँ। त्यहाँबाट ओमशान्तिमा गएँ। भाइजीले मुर ली पढेर सुनाउनु भयो। त्यसपछि प्रवचन दिने क्रममा भन्नुभयो – “आफूले केही अपराध नगरे पनि यहाँ आउनु प्यो भनेर चित्त दुखाइरहनु भएको होला। तपाईंहरू यहाँ आउनु पर्नाको कारण विभिन्न घटना परि घटनासँग पनि जोडिएको हुनसक्छ। एउटा उदाहरण दिन्छु। एक जना भिखारी भिख माग्दै आयो। ऊप्रति तपाईंलाई दया लाग्यो। तपाईंले उसलाई दश रुपैयाँ दिनुभयो। भिखारीलाई दान दिएर पुण्य कमाएँ ठान्नु भयोहोला। तर त्यो भिखारीले पसलमा गएर एउटा चक्र कुन्यो। अलि पर गएपछि उसले कसैको हत्या गयो वा कसैलाई लुट्यो भने त्यसको भागीदार प्रत्यक्ष रुपमा त्यो भिखारी हुन्छ।

तर अप्रत्यक्ष रुपमा तपाईं पनि दोषी हुनुहुन्छ। यदि तपाईंले उसलाई पैसा नदिनु भएको भए उसले मान्छे मार्न सक्नेथ्यो। त्यसैले यस्ता जानी नजानी गर्नु भएको अपराधको सजाय भोगिरहनु भएको छ।

त्यसैले यो सांसारिक माया मोहबाट बाहिर निस्कनुस। मनलाई प्रफुल्लित बनाउनुस चेहरा हँसिलो पार्नुस।”

भाइजीको कुराले मलाई सोच्न बाध्य पाऱ्यो। मैले के अपराध गरेको छु ? खाते बच्चाहरूलाई पालेर मैले बिराएँ। मेरो सहयोगले उनीहरूले अनैतिक काम गर्न पाए। त्यसैको फल त मैले भोगिरहेको होइन ? कलीयुगी मानिसलाई भगवानको रुप ठानेर माया गरेकोले र मेरो मनबाट यस्तो गलत धारणा हटाउन मलाई यो स्थानमा ल्याई पुर्‍याएको त होइन ?

आज पाँगामा वीष्णुदेवी बालकुमारीको जात्रा। म यहाँ भित्र छु। हिजो कृष्णाले यसै विषयमा चित्त दुखाएकी थिइन। घरको मुली नभएर यसपाली के दशैं, के तिहार, के जात्रा त्यसै बित्यो। आज पनि मैले अदालतमा उपस्थित हुनुपर्छ।

१० बजे औषधी खाएर १०.३० बजे खाना खाएर घाम ताँदै गर्दा औषधी खानै बिसै। जब सम्फेर औषधी खान जाँदा अस्पताल बन्द भैसकेछ। कोठामा आएर एक निद्रा सुतें। १ बजे निद्रा खुल्यो। होटलमा गएर एक कप चिया खाए।

आज मलाई भोक लागेको छ। होटलमा खीरमात्र पकाएको छ। जुन मैले खानु हुँदैन। घरमा आज जताततै जात्राको भोज छ। यहाँ म भोकै बस्नु परेको छ। कस्तो मेरो कर्म। यो

मेरो जीवनको अभिशाप हो। जेल जीवनको यथार्थता हो।

आज अदालत जानुपर्छ। १.३० बज्यो तैपनि माईकबाट मेरो नाम बोलाएको छैन। २ बजेसम्म नाम बोलाएन भने ढोकामा गएर भन्नुपर्छ।

यहाँका मानिसहरूले ममाथि दर्शाएको सहानुभूतिले मलाई रुलाउँछ।

“नेपालको कस्तो कानून ! यस्तो चीनि रोगी बुढोलाई पनि करणी उद्योगको आरोपमा थुनामा राखेको छ।” एकजना केटाले भन्यो।

“यो बा आउनु भएदेखि मैले हेरे रहेको छु। कति शान्त स्वभाव, सहयोगी भावना भएको बा, कति भलादमी हुनुहुन्छ। आजसम्म कुनै कुरामा पनि कसैसँग जिद्दी गरेर कुरा गर्नु भएको देखेको छैन।” अर्कोले भन्यो।

“त्यसैले त मैले यो बा निर्दोष हुनुहुन्छ भनेको थिएँ। कसैले जाहेरी दियो भन्दैमा यसरी ल्याएर थुनुहुन्छ ?” फेरि अर्को केटाले भन्यो।

थिनीहरूलेजस्तै न्यायाधिशले पनि सोचेदेखि मैले सफाई पाउने छु। आज मंसिरको अन्तिम दिन। मसान्तिको दिन। महिनाभरिमा उधारो खाई राखेको आज तिर्नु पर्ने दिन। आज र भोलिसम्म तिरने भने कारवाही हुनेछ।

२ बजे माईकबाट मेरो नाम बोलायो। म ढोकामा गएँ। अदालत जान प्रहरीले लिन आएको रहेछ। शिव मल्ल र मलाई एउटै हतकडीमा राखेर लग्यो। अदालतभित्र जाँदा नीम्ता, सरीता, सम्फना, वर्षा र सरु अनि निरज, प्रदीप, नित्यमान, पवन र भान्जा नरेन्द्र पनि आएका रहेछन। नन्दकुमारीको वयान सकिएको छ। एकजना शिक्षिकाले पनि मेरो पक्षमा बोलेको भन्ने सुनेर मेरो मन आनन्दित भयो। शिक्षक/शिक्षिकाहरू हाजिर गर्न आइरहेका छन। सबैले मलाई नमस्कार गरे। उनीहरूको आँखामा मप्रति माया र स्नेह पलाएको अनुभव गरें। हाजिर गरेर जाने बेलामा पनि मसँग बोलेर गए। मेरो काम त अदालतमा समयमै सकिएको थियो तर शिव मल्लको काम नसकिएकोले बस्नुप्यो। ४.३० बजे ट्याक्सिमा बसेर आएँ।

आज पाँगामा घर घरमा भोज भैरहेको होला म भनँ यहाँ भोकै छु। कस्तो विडम्बना ! बाहिर जान नपाए पनि यहाँ पठाउनु पर्ने हो। तर कसर पठाउँछ ? म अदालतमै छु। त्यसैले आज मैले ५.३० मै खाना खाएँ। आजदेखि दिनको आठघण्टा लोडसेडिङ भएको छ। अब राती दशबजेमात्र लाइन आउँछ। त्यतिबेलासम्म को बसिर हन्छ। म सुत्न तरखरतिर लागें।

क्रमश.....

आकर्षण प्रधान

नेपाल नगरीमा कीर्तिपुरको निर्माण शिवदेव तृतीयको राज्यकालमा भएको मानिन्छ। यस शहरको ऐतिहासिक नाम गुदे रहेको छ र पछि शिवदेव तृतीयले यसलाई कीर्तिपुर नामाकरण गरेको देखिन्छ। समयचक्र अनुसार कीर्तिपुरका सम्बन्धमा करिव १०५ वर्षसम्म कुनै कुरा उल्लेख भएको कतै पाइँदैन। ने. सं. ४६७ मा देवलदेवी र अनखरामद्वारा कब्जागरेको कुरा गोपालराज वंशावलीमा उल्लेख भएको पाइन्छ। यस पछि पनि पुनं १६८ वर्षसम्म कीर्तिपुर ओफेलमा परेको देखिन्छ। ने.सं. ६३५ तिर आएर पाटन पिम्बहालका महापात्र जतगपाल वर्माले बाघभैरवको जिर्णोद्धार र चीलचो बहालको स्थापना गर्न आएको इतिहासले देखाउँछ। (स्रोत: कीर्तिपुरको साँस्कृतिक र पुरातात्विक इतिहास (शुक्रसागर श्रेष्ठ)।

माथि उल्लेखित ऐतिहासिक घटनाक्रमले के देखाउँछ भने यस नगरीमा बौद्धमार्गी सम्प्रदायको बाहुल्यता र विकास भएको देखिन्छ। नेपाल सम्बत ६३५ देखि हाल ने.सं. ११२८ सम्मपुरदा यस नगरीमा बौद्धमार्गी सम्प्रदायका धर्म, रहनसहन, रितिरिवाज, संस्कृती लगायत ऐतिहासिक धरोहरमा रहेको शिखर शैलीका चैत्य, चीभा तथा देग:हरूको पनि विकासका क्रममा उतारचढाव भएको पाइन्छ।

कीर्तिपुरमा अवस्थित विभिन्न पुरातात्विक अभिलेखहरूको अध्ययनले के देखाउँछ भने यस नगरीमा दुई थरीका सम्प्रदायहरूको बाहुल्यता रहेको छ: हिन्दु र बौद्ध। यी दुवै धर्मावलम्बिहरू आपसमा सहअस्तित्व कायम गरी आ-आफ्नो रितिरिवाज, धर्म र संस्कृतीलाई जगेना गर्दै संयुक्त र एकिकृत सांस्कृतिक उत्थानमा लागिपरेको इतिहासले देखाउँछ।

यस लेखमा बौद्धमार्गी सम्प्रदायको सांस्कृतिक धरोहरका पक्ष सम्बन्धमा प्रकाश पार्ने प्रयास गरेको छु। सबै हिन्दु र बौद्धमार्गी सम्प्रदायले यस नगरीको ऐतिहासिक तथ्यलाई मननगरी आउँदा दिनहरूमा सहअस्तित्व र सहकार्यको आधारमा कीर्तिपुरको बौद्ध संस्कृतीलाई संरक्षण, सम्बर्द्धन, प्रवर्द्धन र विकास गर्न अत्यन्त आवश्यक छ। कीर्तिपुरको अस्तित्वलाई कायम गर्न हिन्दुमार्गीको संस्कृतीलाईमात्र प्राथमिकता प्रदान नगरी बौद्धमार्गी संस्कृतीलाई पनि त्यतिकै प्राथमिकता प्रदान गरी लानु पर्ने आवश्यकता रहन्छ।

कीर्तिपुर नगरीका आम नागरिकहरू बौद्धमार्गी भएको देखिन्छ। यसको ज्वलन्त उदाहरणको रूपमा जन्म, विवाह र मृत्युको संस्कार सम्पन्न गर्दा बौद्ध परम्पराअनुसार गरेको पाइन्छ। तर पनि परम्परा एक छ तर यस अन्तरगत बौद्धमार्गीहरूको धरोहरको रूपमा रहेका चीभा, चैत्य, विहार, बही, देग:हरूको संरक्षणमा कम ध्यान पुगेको आभास हुन्छ। यहाँ भएको चीभा, चैत्य, विहार र बहीहरूको संरक्षण र सम्बर्द्धन गर्न आवश्यक भैसकेको छ।

कीर्तिपुरमा बौद्धमार्गी अन्तरगत भएका चीभा, चैत्य, देग: विहार र बहीहरू यस प्रकार रहेका छन् (स्रोत: कीर्तिपुरको साँस्कृतिक र पुरातात्विक इतिहास(शुक्रसागर श्रेष्ठ):

क) देग: १) लोदेग (लो देग टोलमा २) शाक्यमुनि बुद्ध देग: (सिंहदुवाल टोल) ३) लोकेश्वर देग: (भरीयापुखु टोल)

ख) चैत्य: १) चीलन्चो चैत्य (चीलन्चो टोल) २) मजा: देग: चैत्य (चीलन्चो टोल) ३) त:ननी चैत्य (त:ननी टोल) ४) गुतपौ चैत्य (गुतपौ टोल) ५)

ग) महाविहार: १) जगतपाल महाविहार (चीलन्चो टोल)

घ) विहार वा बाहा: १) याक बाहा: जीव धर्म विहार (चीलन्चो टोल), २) च्वे बाहा: हर्ष कीर्ति विहार (त:जा:फ: टोल) ३) क्वे बाहा: करुणाकर विहार (त:जा:फ: टोल) ४) कुशि बाहा: महाकीर्ति विहार (कुसिचा टोल) ५) चीथू वही: पञ्चकीर्तिगिरि महाविहार (चीथु टोल)

यी माथि उल्लेखित पुरातात्विक देग: चैत्य विहार वा बाहा: र महाविहारको संरक्षण र सम्बर्द्धन गर्न जरुरी भएको सम्बन्धमा हामी सबैको दुईमत रहन । धार्मिक र सांस्कृतिक रूपमा मात्र यसलाई नहेरीकन समग्र रूपमा हेर्न जरुरी भएको छ। यी ऐतिहासिक धरोहरहरूलाई कीर्तिपुर नगरीका आम बौद्धमार्गीहरूले समयमै संरक्षण र प्रवर्द्धन नगर्ने हो भने यी धरोहरहरू पुन: लोप हुने सम्भावना रहन्छ। यी ऐतिहासिक धरोहरहरूलाई संरक्षण र प्रवर्द्धन गर्न सकेमा एक प्रकारले स्वदेशी तथा विदेशी पर्यटक र अन्वयशकहरूलाई अवलोकन र अध्ययन गर्ने थलोको रूपमा रहन सक्छ। जसरी हामी पाटनको लुं बहा, महाबौद्ध आदी, र काठमाडौंको स्वयंम्भू, बौद्ध आदी लाई हेर्दछौ।

बौद्धमार्गी सम्प्रदायको ऐतिहासिक धरोहरहरूको संरक्षण र प्रवर्द्धनका कुरा गर्दा यस नगरीका बौद्ध धर्मात्मवी वा सम्प्रदायको मात्र उत्तरदायित्व र जिम्मेवारी हुनु पर्छ भन्ने होइन। यस तर्फ आम हिन्दुमार्गी सम्प्रदायको संलग्नता हुन पनि जरुरी रहन्छ। बौद्धमार्गी सम्प्रदायका विचमा पनि विद्यमान भिन्न परम्परागत शैलीमा रहेको भए पनि आ-आफ्नो रितिरिवाजलाई कुनै पनि बाधा अदचन नपुऱ्याइकन माथि उल्लेखित देग:, चैत्य, महाविहार र विहारको विकासमा सक्रिय र जिम्मेवारीपूर्ण सहभागी हुन जरुरी देखिन्छ। कीर्तिपुरमा रहेको बौद्धमार्गी सम्प्रदायका देग:, चैत्य, महाविहार र विहारहरूको सुरक्षा, संरक्षण, सम्बर्द्धन र प्रवर्द्धनका लागि स्थानीय जनताहरू जस्तै टोलबासी, गुठीयारहरू, आगनका सदस्यहरू स्वयं क्रियाशिल हुन आवश्यक रहन्छ।

क) लोदेग, शाक्यमुनि बुद्ध देग: लोकेश्वर देग: चीलन्चो चैत्य, मजा: देग: चैत्य, त:ननी चैत्य (त:ननी टोल) र गपौ चैत्यको सुरक्षा र संरक्षण गर्न स्थानीय टोलबासीको उपस्थिति जरुरी रहन्छ। यी देग: र चैत्यहरूको सुरक्षा र मर्मतसम्भार गर्न आवश्यक भएको छ। हाल यी ऐतिहासिक धरोहरको सुरक्षा, संरक्षण साथसाथै मर्मत र सम्भार भएको देखिन्छ। हालकै अवस्थामा राखिछाड्ने हो भने सम्बन्धीत टोलका व्यक्तिहरूले नै पछि गएर यस देग: र चैत्यमा के कस्ता प्रकृतिका मूर्तिहरू प्रतिस्थापन गरेको छ भन्ने भेड पाउन सकिन्छ। तसर्थ समयमै ध्यान पुऱ्याई सुरक्षा र सांक्षण गर्न जरुरी रहन्छ। उदाहरणको लागि थाम्बहा:मा रहेको ऐतिहासिक पोखरी ग्वा:पुखु र कुटभोल र खासीको विचमा अवस्थित हिटीगा अव इतिहासको कितावमा मात्र उल्लेख छ तर सम्बन्धित ठाउँमा यसको अस्तित्व छैन।

ख) जगतपाल महाविहार, याक बाहा: जीव धर्म विहार, च्वे बाहा: हर्ष कीर्ति विहार, क्वे बाहा: करुणाकर विहार, कुशि बाहा: महाकीर्ति विहार र चीथू वही: पञ्चकीर्तिगिरि महाविहारको सुरक्षा र संरक्षण गर्त सम्बन्धीत गुठीका गुठीयार परिवार नै मुख्यतया सजग र सक्रिय हुन जरुरी रहन्छ। यी महाविहार र विहारको

विकासका लागि सम्बन्धित गुरुजु गुठीयारहरूको संलग्नताले मात्र सम्पन्न हुन नसक्ने अवस्थामा बाहुय समुदायका स्थानीय व्यक्ति, समूह, गुठीहरूको सहयोग लिने तर्फ पनि आवश्यक पाइला चाल्नु आवश्यक रहन्छ। यी महाविहार र विहारहरू कीर्तिपुरको सांस्कृतिक धरोहरको रूपमा रहेको सम्बन्धमा सम्बन्धित गुरुजु गुठीयारहरूले विसन नहुने तर्फ पनि ध्यानाकर्षण गर्दछौ। यहाँनिर गुरुजु गुठीलाई धन्यवाद दिन जरुरी रहन्छ की जगतपाल महाविहारलाई पुन: निर्माण गरी प्रयोग गर्न योग्य बनाएको छ। यसरी नै गुरुजु गुठीले बाहा:हरूलाई पनि यसै ढंगबाट पुन: निर्माण गरी सर्वसाधारणको पहुँच सम्म पुऱ्याइदिए थप स्वागत योग्य हुने थियो। वर्षको एक पटक देख्न सक्ने यी बाहाहरूलाई वर्षैभरी हेर्न हुने ढंगबाट विकास गरे यस नगरीको शोभा थप बढ्ने थियो।

ग) यसरी नै ने.सं. १०५५ मा सायमी टोलको चीभा बनेपछि भने कीर्तिपुरका विभिन्न स्थानहरूमा पनि क्रमिक रूपमा चीभा बनाई स्थापना गर्ने अभियान नै हालसम्म पनि जारी भएको छ। स्थानीय वासीहरूको पहलमा ने.सं. ११२७मा वाइगां र पोत्वाजाने बाटोमा स्थापना गरेको बौद्ध चीभा नै अन्तिम चीभा रहेको छ। जसबाट यस नगरी बौद्धमार्गी सम्प्रदायको मूल थलोको रूपमा विकसित भएको पुष्टि हुन्छ। यस क्रममा चीभाहरूको स्थापना यस अनुसार भएको पाइन्छ : समल, दोपाचा, लायकू, दबुभो, क्वाचो, म्वानत्वा, सागल, घोऱ्वाखा, ग्वापुखु (थाम्बहा:, ग:छे, पालिफल, तुंचुक, क्वथुभोड, सलिंछे, बाहिरीगाउँ, भरीयां पुखु, तुंभो, र बलत्वा। यी स्थापना भएका चीभाहरूको पनि उचित रूपमा संरक्षण र सम्बर्द्धन गर्न जरुरी रहन्छ।

घ) बौद्धमार्गी सम्प्रदायको देग:, चैत्य, महाविहार र विहारहरूको अस्तित्व चोभार, भाजंग, पांगा, नगाउँ, छुगां, इताग: आदी ठाउँमा पनि रहेको छ। यस मध्यमा पनि चोभारको आदीनाथ देग: महत्त्वपूर्ण रहेको छ। साथ साथै जलविनायक स्थानको गुफालाई पनि बौद्ध धर्म अनुसार महत्त्वपूर्ण स्थानको रूपमा लिएको छ। यी स्थानका ऐतिहासिक धरोहरहरूलाई पनि उचित रूपमा संरक्षण र सम्बर्द्धन गर्न जरुरी र

हन्छ। परम्परागत र ऐतिहासिक रूपमा यी धरोहरहरूको उचित संरक्षण र सम्बर्द्धनका लागि निम्न पक्षहरू वढी जिम्मेवार हुन जरुरी देखिन्छ: (१) कीर्तिपुर नगरपालिका (२) सम्बन्धित गुठी र (३) स्थानीय टोलबासी। कीर्तिपुर नगरपालिकाले यी ऐतिहासिक धरोहरको मर्मत र सम्भार का लागि छुट्टै कोषको व्यवस्था गरी आवश्यकताको आधारमा बजेट निकास गर्ने वा दीर्घकालिन योजना तयार गरी सहयोग प्रदान गर्ने गर्नु प्रभावकारी हुनेछ। हालै कीर्तिपुर नगरपालिकाले बाघभैरव परिसरको मर्मत र सम्भार र उमामहेश्वर मन्दिरको जिर्णोद्धारका लागि गरेको प्रयास सन्धानिय र स्वागत योग्य रहेको छ। तर नगरपालिका स्वयं अवस्थित देवढोका स्थित इन्द्रायनी मन्दिर र परि सर भने अभिभावक विनाको वच्चा जस्तो देखिन्छ। तसर्थ कीर्तिपुर नगरपालिकाले यस्ता ऐतिहासिक धरोहरको मर्मत र सम्भार गर्दा सबै स्थानलाई ध्यान दिई योजनाबद्ध रूपमा गर्ने प्रयास भए थप प्रभावकारी हुने थियो।

अन्तमा बौद्धमार्गी सम्प्रदायको धरोहरको रूपमा रहेका चीभा, चैत्य, देग:, विहार र बहीहरूको दीर्घकालिन सुरक्षा, संरक्षण, सम्बर्द्धन, मर्मत र सम्भारका लागि सम्पूर्ण कीर्तिपुरवासीहरू सजग र सचेत भई कार्य गर्नुपर्ने आजको समयको माग भएको छ। यसको विकास र प्रवर्द्धनले कीर्तिपुरमा आन्तरिक तथा बाहुय पर्यटकहरूको आगमनलाई सजिलो बनाउँदछ। यी धरोहरहरूको संरक्षण, मर्मत र सम्भारका लागि पञ्चतष्ठागच जम्घतबनभ ध्वपि जस्ता गतिविधिहरू संचालन गरी अर्थ संकलन गर्न सकिन्छ। यस तर्फ पर्यटक विकासका लागि कार्य गरिरहेका स्थानीय गैरसरकारी संघसंस्थाहरूले ध्यान दिई कार्य गर्न सकिन्छ। यस तर्फ सबै निकायहरूको ध्यान पुगोस र यस सम्बन्धमा बौद्धमार्गी सम्प्रदायका संघसंस्था, गुठी तथा समूहहरूको एक बृहत नगर भेला गरी आवश्यक कार्यक्रम तर्जुमा गरी कार्य थालनी हुन सकोस भनी नेपाल सम्बत ११२८को शुभ दिन र वर्षमा सबै बौद्धमार्गी प्रति शुभेच्छा व्यक्त गर्दछौ।

९८४१ २८१ ९९२
sostic.2068@gmail.com

कीर्तिपुर नगरपालिकाले कीर्तिपुर सन्देशलाई पठाएको पत्र

सम्पादकलाई पत्र

श्री कीर्तिपुर सन्देश साप्ताहिक, कीर्तिपुर ।

विषय : ध्यानाकर्षण सहितको जानकारी सम्बन्धमा ।

त्यस साप्ताहिक पत्रिकाको मिति २०६९ भाद्र ६ गते बुधवार अंक ५६ को मुख्य पृष्ठमा “कीर्तिपुर नयाँ बजारको मूल सडक, ढलान ईष्टिमेट एउटा काम गर्दा अर्कै तरिका” शिर्षकको प्रमुख समाचार प्रति यस कार्यालयको गम्भीरतापूर्वक ध्यानाकर्षण भएको छ । प्रकाशित समाचारका विषयमा कार्यालयको तर्फबाट

निम्नानुसारको व्यहोरा स्पष्टताको लागि अनुरोध छ ।

१) बाटो ढलान (RCC Road Pavement) का लागि राखिएको डण्डी भार बहन गर्नको लागि नभई तापक्रम नियन्त्रणको लागि मात्र राखिएको हो । ८ मि.मि.(२.५ लाईन) को डण्डी १२-१२ ईन्चको फरकमा राख्न कार्यालयको तर्फबाट नै निर्माण व्यवसायीलाई भनिएको, जति डण्डी राखिएको हो त्यसको मापन, मुल्यांकनका आधारमा मात्र भुक्तानी गरिने ।

२) ढलानको ईष्टिमेट अनुसार ५ ईन्च मोटाई नै गर्न कार्यदिश दिइएको, त्यसको जानकारी एवं स्थानीय स्तरमा अनुगमन

तथा सहयोगका लागि स्थानीय बासिन्दा तथा व्यवसायीहरूलाई अनुरोध गरिएको, ढलानको मोटाई कायम गर्न निश्चित दूरि को फरकमा ५-५ ईन्च उचाईको काठ राख्न लगाई काम गराइएको ।

३) उक्त निर्माण आयोजनामा ३ वटा मात्र मञ्जाल उठाउने लागत ईष्टिमेट रहेकोमा समल चोकदेखि खासीबजार दूरसंचार हुँदै नयाँ बजार ढलान स्थलसम्ममा २१ वटा मञ्जाल उठाईएको । त्यसमा पनि ढलान भएको भागमा मात्र पनि ५ वटा मञ्जाल उठाउन लगाईएको ।

४) ढलान गर्नु पूर्व ग्रेडर लगाई सकेपछि ३५ टन क्षमताको रोलर

(Hams Roller) चलाई कम्प्याकशन गराइएको ।

५) ढलानका लागि तयार गरिएको मसलामा सिमेन्ट, बालुवा र गिट्टीको अनुपात र ढलानको मोटाई कायम गर्न कार्यालयबाट पनि निर्माण अवधिभर प्राविधिक कर्मचारी सहित तीन जना कर्मचारी खटिएको र यस कार्यको गुणस्तरीयता कायम गर्न प्राविधिक कर्मचारीहरूको अतिरिक्त राजनैतिक दलका प्रतिनिधिज्यूहरू, स्वयम कार्यकारी अधिकृत लगायत स्थानीय वासीन्दाहरूबाट निरन्तर अनुगमन भैरहेको र नगरपालिका कार्यलयबाट पनि सम्बन्धित घरधनीहरूलाई

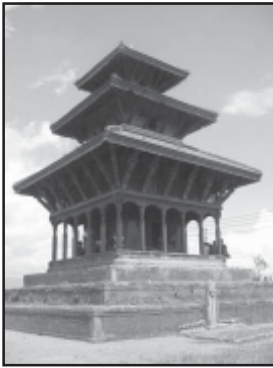
अनुगमन, रेखदेखका लागि अनुरोध गरिएको तथ्य पनि स्मरणीय छ ।

६) नेपाल सरकारका तर्फबाट समेत सार्वजनिक निर्माणका कार्यहरूका लागि ई-विडिङ्ग (E-Bidding) प्रक्रियालाई प्रोत्साहित गरिसकेको सन्दर्भमा यस कार्यालय, कर्मचारी प्रशासनको पनि क्षमता विकास गरी यथासक्य चाँडो ई-विडिङ्ग (E-Bidding) प्रक्रिया मार्फत सार्वजनिक निर्माण कार्य अगाडि बढाउन कार्यालयका तर्फबाट प्रतिबद्धता जनाउँदछौ ।

– कीर्तिपुर नगरपालिका कार्यालय, देवढोका, कीर्तिपुर

उमामहेश्वर क्षेत्रमा सरसफाई कार्यक्रम हुने

लायन्स क्लब अफ काठमाडौँ कीर्तिपुर र लियो क्लब अफ काठमाडौँ कीर्तिपुरको संयुक्त संयोजकत्व तथा कीर्तिपुर न.पा. तथा विभिन्न संघ संस्थाहरूको सहयोगमा संचालन भैरहेको “सम्पदा क्षेत्र सरसफाई अभियान” अन्तर्गत भदौ २३ गते उमामहेश्वर मन्दिर क्षेत्रमा सरसफाई कार्य गरिने भएको छ। उक्त मन्दिर क्षेत्रको सरसफाई कार्यक्रम कार्यक्रमको स्थानिय संयोजकमा उमामहेश्वर संरक्षण तथा टोल सुधार समिति रहको छ।

गते शनिवार हुने सरसफाई कार्यमा उपस्थित भै सम्पदा संरक्षण कार्यमा योगदान पुर्‍याउन हुन आयोजकले आह्वान गरेको छ।

सम्पदा क्षेत्र सरसफाई कार्यक्रम संचालन गरिने स्थानहरू यस प्रकार रहेको छ।

१. बाघ भैरव मन्दिर क्षेत्र (२०६९ श्रावण १६ गते २. मच्छेनारायण मन्दिर क्षेत्र (२०६९ श्रावण २७ ३. उमामहेश्वर मन्दिर क्षेत्र (२०६९ भाद्र २३ ४. इन्द्रायणी पीठ पीगस्थल (२०६९ आश्विन २० गते, ५. आदिनाथ मन्दिर क्षेत्र (कार्तिकमा ६. बालकुमारी नगाउँ/मंसिरमा ७. विष्णुदेवी मन्दिर क्षेत्र पाँगा/पौषमा ८. भैरव मन्दिर/गोरखनाथ क्षेत्र भाजंगल (माघ ९. सोह्रखुट्टे पाटी नयाँबजार/फागुण १०. चिठू बही क्षेत्र/त्वहं देग: क्षेत्र (चैत्रमा ११. चिलन्चो विहार क्षेत्र (२०७० वैशाखमा १२. न.खि हिति (ढुंगेधारा/तग:वपि, नयाँबजार) रहेको छ।

कीर्तिपुर महिला संजालको तेस्रो वार्षिक साधारण सभा

“कुनै पनि तालिम लिनु राम्रो हो। तर त्यो तालिमबाट पाएको ज्ञानलाई जीवनोपयोगी क्षेत्रमा लागु गर्न सके मात्र त्यो तालिमको सदुपयोग भएको मानिने छ।” प्रमुख अतिथि घरेलु तथा साना उद्योग विकास समितिका नीलम ताम्राकार ले भन्नुभयो। कीर्तिपुर क्षेत्रका ७० वटा महिला समूहहरू आवद्ध रहेको कीर्तिपुर महिला संजालको तेस्रो वार्षिक साधारण सभा यही भाद्र १५ गते कृष्ण क्याटरिंगको हलमा सम्पन्न भएको छ।

कीर्तिपुर महिला संजालका अध्यक्ष सुनीता शाक्यको सभापतित्वमा भएको उक्त कार्यक्रमको प्रमुख अतिथि घरेलु तथा साना उद्योग विकास विभागका नीलम ताम्राकारले पानसमा दीप प्रज्वलन गर्नुभै साधारण सभाको उद्घाटन गर्नु भएको थियो। उक्त सभाको विशिष्ट अतिथि कीर्तिपुर नगरपालिका प्रमुख रामलाल श्रेष्ठ, बेकरी प्रशिक्षक सुरेश वस्नेत अतिथि रहनु भएको थियो। महिला संजालले विभिन्न समयमा संचालन गरेको उद्घोषण तालिम र बेकरी तालिममा सहभागी

प्रशिक्षार्थीहरूलाई प्रमाण पत्र वितरण गरिएको थियो। उद्घोषण तालिमको प्रमाण पत्र रामलाल श्रेष्ठ र बेकरी तालिमको प्रमाण पत्र नीलम ताम्राकारले वितरण गर्नु भएको थियो।

हसना महर्जनले संचालन गर्नु भएको उक्त कार्यक्रममा गंगादेवी महर्जनले स्वागत मन्तव्य र कोषाध्यक्ष सावित्री श्रेष्ठले आ.व. २०६८/०६९ को आर्थिक प्रतिवेदन प्रस्तुत गर्नु भएको थियो।

सोफेस नेपालको छात्रवृत्ति वितरण तथा सम्मान कार्यक्रम

शारीरिक शिक्षा तथा खेलकूद समाज (सोफेस नेपाल)ले गत भाद्र १५ गते शुक्रवार गोरखनाथ माध्यमिक विद्यालयको हलमा एक कार्यक्रम गरी विभिन्न विद्यालयमा अध्ययनरत विद्यार्थीहरूलाई छात्रवृत्ति वितरण तथा सम्मान कार्यक्रम सम्पन्न गरिएको छ।

सोफेस नेपालका मानार्थ सदस्य नन्दकुमारी महर्जन प्रमुख अतिथि रहेको उक्त कार्यक्रमको सभापतित्व सोफेस नेपालका अध्यक्ष शान्तबहादुर श्रेष्ठले गर्नु भएको थियो। स्वागत मन्तव्य संस्थाका महासचिव सूर्यप्रसाद अधिकारीले दिनु भएको थियो।

उक्त कार्यक्रममा सोफेस छात्रवृत्ति कीर्तिपुर मा.वि.का विद्यार्थीहरू शुक्रराज मोक्तान र पूजा महर्जनलाई विद्यानन्द जोशीले प्रदान गर्नु भएको थियो। त्यस्तै कीर्तिपुर मा.वि.का छात्राहरू कल्पना श्रेष्ठ र कमला श्रेष्ठलाई हिराकाजी महर्जनले प्रदान गर्नु भएको थियो। कीर्तिपुर मा.वि.कै विद्यार्थीहरू किरण खड्गी, संगीता रस्तेललाई पुष्प महर्जन र संगीता लामा र अन्दिरा तुलाधर गोरखनाथ मा.विलाई सुनिता महर्जनले प्रदान गर्नुभयो। गोरखनाथ मा.वि.का शर्मिला कार्कीलाई सुरज महर्जनले प्रदान गर्नु भएको थियो।

सोफेस(लीला छात्रवृत्ति कीमाविबाट स्वा.तथा शा.शिक्षा लिएकामध्ये कक्षा ८ मा उत्कृष्ट गणेश तामांग र ममता कार्कीलाई प्रदान गरिएको थियो। त्यस्तै जनसेवाउमाविका सुष्मा थापामगर र अस्मिता महर्जनलाई प्रभा महर्जनले र जनसेवा उमाविका तिनेज महर्जन, मदन ज्ञवालीलाई रसता श्रेष्ठ, जनसेवाकै दिपा जोशी र सन्जु महर्जनलाई रामकृष्ण तण्डुकार, जनसेवाकै रोमा महर्जन र सुजित महर्जनलाई प्रमुख अतिथि नन्दकुमारी महर्जन, गोरखनाथ मा.वि.का राजु रानामगर र रञ्जना तोलाङकीलाई नन्दकुमारी श्रेष्ठ, गोरखनाथ मा.वि.कै मिडमार लामा र सम्फना देउलालाई विजयकुमार महर्जनले छात्रवृत्ति प्रदान गर्नु भएको थियो।

श्री कुलनारायण पुनमाया छात्रवृत्ति(कीर्तिपुर भेकका विद्यालयहरूबाट एसएलसीमा उत्कृष्ट अङ्क ल्याई कीर्तिपुर नपाभित्रका उच्च मा.वि. कक्षा एघारमा स्वास्थ्य तथा शारीरिक शिक्षा विषय लिई अध्ययन गर्ने छात्र वा छात्रालाई दिइने पुरस्कार हिराकाजी महर्जन र सुरज महर्जनले जनसेवा उमाविका मधुनानी महर्जनलाई प्रदान गर्नु भएको थियो।

सो कार्यक्रममा कोषाध्यक्ष देवराज महर्जनले आर्थिक प्रतिवेदन प्रस्तुत गर्नु भएको थियो। सोफेस नेपालका अध्यक्ष शान्तबहादुर श्रेष्ठले वार्षिक प्रतिवेदन प्रस्तुत गर्नुभै सभा विसर्जन गर्नुभएको थियो।

सो कार्यक्रम प्रा.डा. रामकृष्ण महर्जनले सञ्चालन गर्नु भएको थियो।

दोस्रो चरणमा बन्द सत्र भएको थियो।

निःशुल्क स्वास्थ्य शिविर

नेपाल कपडा तथा सिलाई व्यवसायी संघ केन्द्रीय कार्यालयको आयोजनामा सुमेरु अस्पताल धापाखेलको सहयोगमा गत भाद्र १६ गते शनिवार पाँगा ढोकासीमा निशुल्क स्वास्थ्य शिविरको आयोजना गरिएको थियो।

विशेष गरेर ज्येष्ठ नागरिकलाई लक्षित गरी नाक, कान, घाँटी तथा दाँत सम्बन्धि निशुल्क स्वास्थ्य शिविर राखेको भएतापनि बालबालिका तथा युवाहरूको पनि उल्लेख्य सहभागिता रहेको थियो। २४३ जनाको निशुल्क स्वास्थ्य परिक्षण गरी निशुल्क औषधी पनि वितरण गरिएको थियो। नाक, कान घाँटीका डाक्टर सुजन सिंह क्षेत्री र दन्त चिकित्सक विकल विष्टले स्वास्थ्य परिक्षण गर्नु भएको थियो।

कीर्तिपुरमा वक्तृत्व कला प्रतियोगिता गरिने

नेपाल रेडक्रस सोसाइटी कीर्तिपुर शाखाले भाद्र २० गते आज 'खानेपानी, सरसफाई तथा स्वच्छता अभियानमा युवा विद्यार्थीहरूको भूमिका' विषयमा वक्तृत्वकला प्रतियोगिता गर्दैछ।

नेपाल रेडक्रस सोसाइटीको ५० औं स्थापना दिवसको अवसरमा हुन गैरहेको यस प्रतियोगिता रेडक्रस यूथ सर्कलका आवद्ध युवाहरूले मात्र भाग लिन पाउने छ। आज विहान १० बजेदेखि कीर्तिपुरको होटल हिलसाइडमा हुने भएको छ।

फोहरबाट मोहर बनाउने काममा पाँगा महिला बचत

आजकल जनसंख्याको बृद्धिसँगै फोहर मैलाको पनि बृद्धि भै बातावरणीय सन्तुलन बिग्रन गएको छ। फोहर मैलालाई व्यवस्थित तवरले तह लगाउन नसके विभिन्न थरिका रोगहरूले आक्रमण गर्न सक्छन्। यसै कुरालाई मध्यनजर गरी पाँगा क्षेत्रको फोहर मैलालाई व्यवस्थित गर्न भौतिक विभाग, सी आई एसको सहयोगमा पाँगा महिला बचत तथा ऋण सहकारी संस्थाको संयुक्त पहलमा व्यवस्थित गर्ने भएको छ।

गत बिहिवार पाँगा महिला बचतको कार्यालयमा भएको एक छलफल कार्यक्रममा सी आई एसका परामर्शदाता प्रेम साउद, जित राई र पाँगा महिला बचतका पदाधिकारीहरूको छलफलले फोहर बाट मोहर बनाउने योजना बनाएका थिए। कीर्तिपुर नगरपालिकासँग सहकार्य गरी उक्त कामलाई अगाडि बढाउने भएको छ।

साहित्य

नेपालभाषा कविता

हकया गथः

उबले थुबले गुबले मछिं।
धइब्यूले छन्तः जुल खे छुछिं॥
अनला थनला गनला जुकी।
जुइमखु नुगलं थुल सीलकी॥

सिलला थुलला म्हुतु मन्तकी।
थःगुखयां मदया वनी तोतकी॥
मज्यूका स्व च्चने अति हे स्वभां।
जुइगु जूल थतः उलि हे फिभां॥

रनसा रन हे जिउका सखे।
अ गुलिखे त जुयेगु उखें थुखें॥

— नेपा:मि अर्जुन

छन्त जूगुथें जुल खः जित।
जिगु स्वयां जिगु हे मदया जितः॥
सदियौ दत खः हकभा: मथः।
मदइ आ: दइआ: मनया गथः॥
समुकं मचवना थ्व गथः प्यने।
सकसिनं हकभा: गुलि थः इने॥

मखुसा रनया भूमिसं स्वये।
सु बलातः वइतः सकतां विये॥
मखुसा हकभा: जिगु छुं त्वती।
गुलि हकं ब्यूगु खः जिगु ल्यंकती।

नयाँ शो रूम खुल्यो

CTEVT बाट संचालित राष्ट्रिय शीप प्रतियोगितामा Top Ten मा स्थान हासिल गर्न सफल युनिक टेलर्सको अब नयाँ शो रूम खुलेको जानकारी गराउन चाहन्छौं।

युनिक टेलर्स

नयाँबजार, फोन ४३३१०७८

सच्याइएको

यस पत्रिकाको अंक ५५ मा बाघभैरव सम्बन्धि लेखमा वि.सं.२०१४ सालदेखि कीर्तिपुरमा विभिन्न दाफा बाजा खलहरू जात्रामा सहभागी भइ तीर्थस्थल घुम्न जाने भन्नेमा वि.सं.१०१४ हुन गएकोले २०१४ भनी बुझ्नु हुन सच्याईएको छ। (सं)

हैन त ?

-निरज

राष्ट्रिय दैतिक पत्रपत्रिकामा वर्गीकृत
तथा अन्य संचार माध्यममा विज्ञापन
गर्नु गर्नु परेमा किपू बूक प्वाइन्टलाई
सम्पर्क गर्नु होला ।

किपू बुक प्वाइन्ट

कीर्तिपुर, नयाँबजार-१७, फोन ४३३१७७५

‘प्रधानमन्त्रीको एकवर्ष’

डा.बाबुराम भट्टराई प्रधानमन्त्री भएको एक वर्ष पुगेको छ । एक वर्ष प्रधानमन्त्री खानलाई पनि हम्मे हम्मे नै भयो । विभिन्न प्रपञ्च र आश्वासन दिनुपऱ्यो । बेला बेलामा विदेशी प्रभुहरूको पाउमा पर्नुपऱ्यो । विदेशी खुशी बनाउन भारतसँग विष्पा सम्झौता गर्नेदेखि लिएर नेपालको हवाईमैदान सबै भारतको एक कम्पनीलाई दिने समेत कोशिस भयो । एक त आफू प्रधानमन्त्री हुनको लागि मधेश दलहरूसँग चारबुँदे सहमती गरी मधेश नेताहरूलाई देश लुट्न दिनुपऱ्यो । ४५ दिनमा शान्ति कायम गर्न नसके प्रधानमन्त्री नै छोड्ने भुठो आश्वासन दिनु पऱ्यो । संविधान नबने एकछिन पनि प्रधानमन्त्री नबन्ने आश्वासन दिएका प्रधानमन्त्रीले आफैँ संविधान सभा विघटन गर्दा पनि प्रधानमन्त्री छोड्न मानेन । र नयाँ संविधान सभाको निर्वाचन मंसिर ७ मा तोकेर संविधान सभाको निर्वाचन नहुने अवस्थामा पनि प्रधानमन्त्रीमा बसिरहनु पर्ने अवस्था पनि आयो । देशमा बहालवाला न्यायाधिशको दिउँसै हत्या हुँदा पनि, पटक पटक पेट्रोलियम पदार्थको मूल्यवृद्धि हुँदा पनि, शिविरभित्र लडाकूहरूको पारिश्रमिकमा ठूलो घोटाला हुँदा पनि, लोडसेडिड अत्याधिक बढिरहँदा पनि इमान्दारिता र नैतिकतामा खडेरी लागे पनि आफू सँगसँगै प्रधानमन्त्री कुर्सीलाई पनि सँगै लिएर भएपनि एक वर्ष प्रधानमन्त्री खानु पनि उहाँको लागि गौरवको कुरा भएको छ ।

नेपालमा एक वर्ष प्रधानमन्त्री खानु भनेको पनि साढे गाढो रहेछ । नेपालमा प्रधानमन्त्री हुनेहरूले कसले कति समय प्रधानमन्त्री खायो । प्रधानमन्त्री भएका बेला उनले गरेको कामहरूको समिक्षा पनि गर्दैछ होला । नेपालको प्रथम कम्युनिष्ट नेता मनमोहनले पनि नौ महिना मात्र प्रधानमन्त्री चलाउन पाउनु भयो रे । राम्रा हामीलाई चाहिन्छ हैन हाम्रा मात्र हामीलाई चाहिने संस्कारले उहाँले पनि एक वर्ष प्रधानमन्त्री हुन पाएन । नेपालको दोस्रो प्रधानमन्त्री या नि कि सधिय

व्यंग सन्देश

अध्यक्ष कुमार महर्जन

लोकतान्त्रिक गणतन्त्रको प्रथम प्रधानमन्त्री प्रचण्डले पनि नौ महिना बाहेक चलाउन पाएन रे । नौ महिनामा तत्कालिन प्रधान सेनापतिसँगको टक्करले राजीनामा दिनु भयो । त्यसपछि २७ दलको बहुमत सभासदहरूको साथ पाएर नेपालको तेस्रो प्रधानमन्त्री भएका माधव नेपाललाई पनि एक वर्ष नकटाउनको लागि एमाओवादीले कठपुतली प्रधानमन्त्रीको संज्ञा दिई अनिश्चितकालिन नेपाल बन्द समेत गरेकै थियो तर उसले एक वर्ष भन्दा बढी प्रधानमन्त्री खाएर

अघाएर राजीनामा दिनु भयो र त्यसपछि प्रचण्डको साथ र हात पाएर प्रधानमन्त्री भएका भलनाथ खनालले पनि नराम्रो नगरेपनि राम्रो पनि गर्न नसकी सहमतिय सरकारको लागि भनि प्रधानमन्त्री छाड्नु पऱ्यो । त्यसपछि पालो आयो डा. बाबुराम भट्टराईको प्रधानमन्त्री हुने । सहमतिय सरकारको लागि वकालत गर्दै बहुमतबाट मधेशी दलहरूको सहयोग र साथ पाएर प्रधानमन्त्री भएको एकवर्ष पुगेको उपलक्ष्यमा सरकारको मूल्यांकन सबैले राम्ररी गर्ने नै होला ।

बाबुराम प्रधानमन्त्री भएर केही भएन वा केही पाएन पक्कै हैन होला । बाबुराम प्रधानमन्त्री पाएर देशमा निरन्तर सरकार पाएको छ । मधेशीहरूले ठूला ठूला मन्त्रालय पाएका छन । पहिलो पटक मधेश नेताहरूलाई राहत मिलेको छ । भारतले नेपालसँग विष्पा सम्झौता गर्न पाएको छ । पुरानो वाम नेता मोहन वैद्यले नयाँ पार्टी पाएको छ । काठमाडौँको ठाउँ ठाउँमा सडक अभियान शुरु भएको छ । बेला बेला बजार अनुगमन भइ काला बजारीयालार्य नियन्त्रण लिने काम भएको छ । कहिले चेपाङ वस्तीमा, कहिले कुन वस्तिमा गएर जनतासँगै खाने, जनतासँगै सुत्ने काम भएको छ । जनताले रेडियो कार्यक्रम मार्फत प्रधानमन्त्रीसँग प्रत्यक्ष कुरा गर्ने अवसर दिएको छ । आखिर प्रधानमन्त्रीले गरेर नहुने के छ ? जनताको लागि काम गर्ने निर्देशन दिएकै छ ।

कीर्तिपुरमा आगलागी सम्बन्धि अभिमुखीकर तालिम सम्पन्न

कीर्तिपुर स्वयंसेवक समाज, कीर्तिपुर नगरपालिका र अग्नि पिडीत राहत सहयोग समितिको संयुक्त आयोजनामा कीर्तिपुर नगरपालिका वडा नं.३ तःननि टोलमा गत भाद्र १६ गते शनिवार आगलागी सम्बन्धि अभिमुखीकरण तालिम दिइएको थियो ।

अग्नि पिडीत राहत सहयोग समितिका अध्यक्ष प्रदीप महर्जनको सभापतित्वमा कीर्तिपुर स्वयंसेवक समाजका गौतम महर्जनले संचालन गर्नुभएको उक्त कार्यक्रममा सशस्त्र प्रहरी कालिन्चोक गणका डीएसपी र मेश सिंह कुँवर, जुद्ध वारुण यन्त्रका

लीला बस्याल, फायर मैन नरेश कुँवर र कीर्तिपुर स्वयंसेवक समाजका अध्यक्ष प्रज्ज्वल प्रधान अतिथि रहनु भएको उक्त कार्यक्रममा ग्यास लिक् भएर आगो लाग्दा कसरी आगो नियन्त्रण गर्ने, त्यस्तै अरु सामानबाट आगो लाग्दा कसरी निभाउने भनेर प्रत्यक्ष आगो बालेर र दर्शकहरूमध्येबाट एक एक जनालाई सहभागी गराएर आगो नियन्त्रण गर्न लगाइएको थियो ।

उक्त कार्यक्रममा आगलागीका प्रकार हरू, आगलागीका कारणहरू, अग्निशामक यन्त्रहरू र सुरक्षात्मक उपायहरू बारे जानकारी दिइएको थियो ।

पूर्व जनप्रतिनिधि बृहत भेला आयोजक समिति गठन

कीर्तिपुर नगरपालिका गठन हुनु पूर्वका ८ वटा गा.वि.स.का ०४९ सालमा निर्वाचित जनप्रतिनिधिहरू र नगरपालिका गठन पछि ०५४ सालमा निर्वाचित जनप्रतिनिधिहरूको मंच गठन गर्ने उद्देश्यले गत भाद्र १६ गते पाँगा चिखुस्थित सेतो गुराँसको हलमा पूर्व जनप्रतिनिधिहरूको भेला सम्पन्न भयो ।

करिव पचास जनाको उपस्थिति रहेको उक्त भेलाले अझ बढी जनप्रतिनिधिहरूको सहभागीता गराई बृहत भेला आयोजना गर्न पूर्व उपमेयर रमेशमान महर्जनको संयोजकत्वमा १९ सदस्यीय भेला आयोजक समिति गठन गरिएको छ । उक्त भेलामा उपस्थित पूर्व जनप्रतिनिधिहरूले आफ्नो अनुभव सुनाउने क्रममा आफूहरूको पदावधि समाप्त

भैसकेको भएतापनि १० वर्षदेखि स्थानीय निकायमा जनप्रतिनिधिविहिन रहेको अवस्थामा जनताले अहिलेसम्म पनि आफूहरूसँग नै विभिन्न समस्याहरू र विकास निर्माणको बारेमा सहयोग र सरसल्लाह गर्न आइरहनु भएको कुरा बताउनु भयो ।

अधिकार विहिन भएर एक्लो एक्लो वस्तुपर्दा खासै केही गर्न नसकीरहेको अवस्थामा यो मंच गठन भएपछि नगर पालिकाको विकास निर्माणमा उल्लेखनीय योगदान दिन सक्ने अपेक्षा गरिएको थियो ।

ढिलै भएपनि पूर्व जनप्रतिनिधिहरूको मंच गठन गर्न प्रयास गर्नु भएकोमा प्रस्तावक शरव महर्जनलाई धन्यवाद पनि दिनु भएको थियो ।

जनपोलिक्लिनिकको स्वास्थ्य शिविर

कीर्तिपुर सामुदायिक स्वास्थ्य केन्द्रद्वारा संचालित जन-पोलिक्लिनिकले गत भाद्र १६ गते शनिवार बालरोग सम्बन्धि निःशुल्क स्वास्थ्य शिविर सम्पन्न गरेको छ ।

उक्त शिविरमा बालरोग विशेषज्ञ डा. शुभाष शाह र डा. कृष्ण पौडेलले ५० जना बाल बालिकाहरूको स्वास्थ्य परिक्षण गर्नु भएको थियो ।

डा. कृष्ण पौडेलले एकजना बालकलाई मस्कुलर विकनेस रोग देखिएकोले कान्ति बाल अस्पतालमा रिफर गर्नु भएको थियो । त्यस्तै डा. शुभाष शाहले जाँच गर्नेक्रममा एक जना बालकमा मृटुको समस्या देखिएको बताउनु भयो ।

उक्त शिविरमा निःशुल्क औषधी वितरण गरिएको थियो ।

